

Monik Vitig

Lezbejsko telo

*Naslov originala:
Monique Wittig
Le Corps Lesbien*

Prevela Suzana Pavlov

Feministička 94, 2002.

U tom zlatnom crnom obožavanom paklu oprosti se m/oja prelepa m/oja snažna m/oja nikada ukroćena m/oja sveznajuća m/oja divlja m/oja krotka m/oja najljubljenija, od svega što se zove ljubav nežnost ili slatki rastanak. Ono o čemu se ovde radi, nijedna ne zna, nema ime za sada, neka ga potraže ako im je do toga po svaku cenu stalo, neka se uhvate u koštac lepog rivalstva, što m/ene uopšte ne zanima dok ti naprotiv možeš glasom sirene dozvati neku sjajnih kolena da ti pritekne u pomoć. Ali ti znaš da nijedna neće moći da podnese da te vidi izvrnutih očiju isečenih kapaka žutih creva koja se puše u tvojim šakama jezika izbačenog iz usne duplje sa dugačkim tankim zelenim mlazom žuči koja teče niz tvoje grudi, nijedna neće moći da izdrži odjek tvog tihog pomamnog upornog smeha. Bljesak tvojih zuba tvoja radost tvoja patnja tajni život tvoje podsvesti tvoja krv arterije vene tvoja šuplja skrovišta tvoji organi nervi njihovo praskanje šikljanje smrt lagano raspadanje smrad proždiranje crva tvoja otvorena lobanja, sve će im to biti nepodnošljivo.

Kada neko pomene tvoje ime mislim da će m/i uši tresnuti o pod, osećam kako m/i krv vri u arterijama, najednom osećam sve puteve koje navodnjava, nadolazi m/i krik iz dubine pluća da prasnem, jedva ga zadržavam, najednom postajem poprište najmračnijih misterija, koža m/i se ježi i prekriva flekama, j/a sam smola koja prži glave koje m/e napadaju, j/a sam nož koji preseca vratnu arteriju tek rođenoj jagnjadi, j/a sam tanad puško-mitraljeza koja probijaju creva, j/a sam na vatri užarena klešta koja stežu meso, j/a sam pleteni bič koji bičuje kožu, j/a sam struja koja pogađa i grči mišiće, j/a sam tampon koji zapušava usta, j/a sam crni povez preko očiju, j/a sam kanap koji vezuje ruke, j/a sam pomahnitala dželatkinja opčinjena mučenjima i tvoji krici m/e obuzimaju utoliko više m/oja najljubljenija što ih zadržavaš. Zbog toga te zovem upomoć m/oja Sapfo bez premca, podari m/i na hiljade prstiju koji vidaju rane, podari m/i usne jezik pljuvačku koja mami u blagu slatku zatrovanu zemlju odakle se niko ne može vratiti.

Otkrivam da se tvoja koža može pažljivo skinuti sloj po sloj, vučem, ona se podiže, uvija se povrh tvojih kolena, povlačim sa usana stidnice, ona klizi po stomaku, nežna i beskrajno providna, vučem sa krsta, koža otkriva oble i trapezaste mišiće leđa, podiže se do potiljka, evo m/e ispod tvoje kose, m/oji prsti prolaze kroz nju, dodirujem tvoju lobanju, obuhvatam je svim svojim prstima, pritiskam je, dodirujem kožu cele lobanje, grubo kidam kožu ispod kose, otkrivam lepotu sjajne kosti prekrivene krvnim sudovima, m/oje ruke drobe luk i potiljak pozadi, m/oji prsti se sada zarivaju u moždane vijuge, prolaze kroz moždanu opnu kičmena moždina se razliva na sve strane, m/oje ruke su zaronjene u pihtijastu polovinu mozga, tražim završetak kičmene moždine i mali mozak negde ispod, držim te celu sada nemu i nepokretnu svi

tvoji krici zaustavljeni u grlu tvoje poslednje misli iza tvojih očiju zaustavljene u m/ojim rukama, dan nije ništa čistiji od dna mog srca m/oja najdraža.

Sa tvojih deset hiljada očiju ti m/e gledaš, to ti činiš a to sam ja, ne pomeram se, stopala su m/i sasvim potonula u zemlju ovog tla, puštam da m/e dosegne tvojih deset hiljada pogleda ili ako ti se više dopada samo jednim pogledom tvojih deset hiljada očiju mada to nije isto, takav jedan ogroman pogled dodiruje m/e sa svih strana, oklevam da se pomerim, kako j/a podignem ruku u pravcu sunca ti pogledaš ukoso prema svetlu, tvoje oči svetlucaju ali ti m/e gledaš i ako j/a pak krenem u pravcu senke hladno m/i je ne vidim tvoje oči kako m/e odatle prate a ni ti ne vidiš mene, nema sam u ovoj praznoj pustinji tvojih deset hiljada očiju crnjoj od crnila u kom bi m/i se tvoje oči pojavile, deset hiljada crnih i sjajnih očiju, sama sam do trenutka kada čujem nekakav zvuk zvona klepetanje, drhtim, vrti m/i se, odzvanja duboko u meni, trese me, to je muzika očiju kažem sama sebi, bilo da se sudaraju nežno i silno ili da od njih nastaju ovi brojni zvukovi, j/a uranjam potrbuške ispred ili iza sa te ili sa druge strane, nekontrolisano se krećem vreme je da shvatim da ne mogu da pobegnem od mnoštva pogleda, ma gde j/a bila ti m/e posmatraš sa svojih deset hiljada očiju neopisiva m/oja.

Prećutaću tvoje prekrasno ime. To m/i je zabranjeno i amin. Reći ću samo kako dolaziš po m/ene do dna pakla. Preplivaš blatnjavu reku ne plašeći se poluživih lijana korenja i zmija bez očiju. Pevaš bez prestanka. Čuvarke mrtvih dirnute zatvaraju svoje razjapljene čeljusti. One te puštaju da m/e odvedeš do svetlosti živih pod uslovom da se ne okreneš i ne pogledaš me. Tumaranje po podzemlju nema kraja. Vidim tvoja široka leđa tvoju levu ili desnu dojku kada m/i u hodu pokažeš profil, vidim tvoje moćne i snažne noge tvoj desni guz, vidim tvoju kosu do ramena tako lepe smeđe boje da, gledajući je, osećam bol u grudima. Nijednom se nisi okrenula. Smrad m/ojih creva nas okružuje pri svakom mom pokretu. Čini se kao da to ne primećuješ, koračaš odlučno nadevajući m/i glasno sva ljubavna imena kojima si imala običaj da m/e nazivaš. S vremena na vreme ovlaš te dodirnu m/oje žute istrulele ruke iz kojih izlaze dugački crvi, neki od njih ti gmižu po leđima, uzdrhtiš, vidim da ti se koža ježi svud po ramenima. Krećemo se po podzemnim prolazima ispresecanim kriptama podrumima katakombama ti pevaš pobedničkim glasom srećna što si m/e pronašla. M/oje oble kosti se vide na kolenima sa kojih otpada dronjava koža. M/oji pazusi su plesnjivi. M/oje su grudi pojedene. Imam rupu u grlu. Miris koji izlazi iz m/ene je zarazan. Ti ne zatvaraš nos. Ne vrištiš od užasa kada se m/oje trulo i napola tečno telo u jednom trenutku osloni na tvoja gola leđa. Nijednom se nisi okrenula, čak ni kada sam počela da urlam od očaja dok su suze tekle niz m/oje nagrižene obraze i molim te

da m/e ostaviš u grobu da ti brutalno opisujem svoje raspadanje zagnojenost m/ojih očiju nosa vulve pokvarenost m/ojih zuba kiseljenje m/ojih vitalnih organa boju m/ojih mlohavih mišića. Ti m/e prekidaš, pevaš prodornim glasom ubeđena da ćeš pobediti m/oju smrt, ne obazireš se na m/oje jecaje, vučeš m/e do površine zemlje gde se vidi sunce. Jedino tu na izlazu prema drveću i šumi ti si se u jednom skoku okrenula i istina je da sam gledajući tvoje oči vaskrsla čudesnom brzinom.

Ti si samrtno bleđa. Sva tvoja krv silom izvučena iz tvojih vezanih udova nadolazi silovito u prepone u vratnu arteriju u ruke slepoočnice noge člankove, arterije su grubo presečene, vratne lakatne radijalne slepoočne, bedrene butne arterije na cevnicama listovima, vene su takođe otvorene. Saplićem se o tebe, ne mogu da te gledam, tvoja krv m/e zaslepljuje, zbog tvog bledila tonem u zbunjenost uznemirenost ushićenje. Dok tako ležiš usne ti otkrivaju zube oči ti se uz veliki napor otvaraju i zatvaraju, tvoj sjaj zasenjuje sunce. Iz tvojih usta se čuje tiho šištanje. Svaka kap tvoje krvi svako šikljanje iz tvojih arterija pada na m/oje mišiće celo m/oje telo odzvanja. Ne mogu da se pomerim, dostižem vrhunac slavni kraj tamo gde ne nedostaje boja, drhtim pred svetlo crvenom koja izlazi iz tvojih arterija, vidim kako se pretvara u crno u mrljama svuda oko tebe i suši se na mom telu, posmatram tamnu krv koja izlazi iz plavila tvojih vena, delimično zgrušana i ljubičasta, obasjana sam zlatnim crnilom tvojih očiju, ne tražim te živote m/oj, tu sam odmah pored tebe, čujem kako tvoja dragocena krv izlazi iz tebe, to je najdraža m/oja opsesivna očaravajuća muzika u kojoj tvoj glas i m/oj glas nedostaju.

Tvoja vlas je sasvim crna i sjajna. Između dugih razjapljenih vilica prepoznajem tvoj neodređen beskrajn osmeh. Tvoje velike uši se pokreću i podižu. Kada je m/oja ruka pala na tvoj bok prekriven znojem koža ti se naježila. Nežno prstima prelazim duž cele tvoje kičme, ili bolje reći m/oje ruke uranjaju u tvoje krzno. Dodirujem tvoje čvrste bradavice, gnječim ih u ruci. A ti, tako četvoronoške, na trenutke jednom od svojih šapa grebeš tlo. Tvoja glava pritiska m/oj potiljak, tvoji očnjaci m/i se najnežnije usecaju u kožu, čvrsto m/e držiš između šapa, prisiljavaš m/e da se oslonim o laktove, da ti okrenem leđa, tvoje bradavice dodiruju m/oju голу kožu, osećam kako m/i tvoje dlake dodiruju zadnjicu u visini tvog klitorisa, ti gmižeš po m/eni kidaš m/i kožu kandžama tvojih šapa, obliva m/e vruć, a odmah zatim hladan znoj, bela pena se razliva po tvojim crnim ustima, okrećem se, kačim se za tvoje krzno, stežem ti glavu rukama, pričam ti, tvoj veliki jezik prelazi preko m/ojih očiju, ližeš m/i ramena grudi ruke stomak vulvu butine, u jednom trenutku sva uzbuđena ti m/e stavljajući na leđa vučice m/oja m/oje ruke oko tvog vrata m/oje grudi stomak pripijeni uz tvoje krzno

nogama te stežem oko bokova m/oj polni organ skače na tvoja krsta, počinješ da galopiraš.

Bila bih srećna da mogu kao Odisej da se vratim sa dugog putovanja. Prilazi ostrvu su označeni još pre svitanja. Čim su javili da je kopno na vidiku sve su ustale i spremaju se. Nijedna nije obučena kao sinoć. Okupane mirisima izašle su na palubu. Osećaju se santal ambra izmirna mošus opopanaks. One ih mešaju sa uljima pre nego što ih nanesu na preplanulu put. Drveće sa leve i desne strane broda je isprskano obrisano list po list. Neke su za njih privezale zastavice sa bojama ostrva. Katarke su takođe okićene ukrasima. Svi muzički instrumenti izneti su na palubu. A j/a sa strane pokušavam da oživim ceo tvoj lik crtu po crtu, ostajem nema u radosti svog srca. Ali ne j/a dobro znam da j/a ne učestvujem u ovom putovanju, j/a sam na kopnu na najnegostoprmljivoj zemlji koja tebe ne nosi, zemlji koju si ti napustila i otišla negde drugde. Koraci su m/i teški kada uveče idem do luke. Nijedno sunce na zalasku neće osvetliti sliku dok sam živa na kojoj će biti ispisano ime tvog broda. Mogu sa svog čela strgnuti ljubičastu traku znak m/oje slobode tako skupo plaćene kao da sve vas m/oje najdraže molim da m/e ako m/e volite pustite da umrem jedne noći daleko na moru.

M/oja prekrasna počinjem da te jedem, m/oj jezik vlaži obod tvoje ušne školjke klizi svuda naokolo sa slaću, m/oj jezik ulazi u ušnu školjku, dodiruje antheliks, m/oji zubi traže ušnu resicu, počinju da je mrve, m/oj jezik se upliće u tvoj ušni kanal. Pljujem, punim te pljuvačkom. Kada sam progutala spoljašnji deo tvog uva probila sam bubnu opnu, sasvim obli čekić kotrlja se u m/ojim ustima, drobitim ga zubima, nalazim nakovanj i uzengije, krcam ih, kopam prstima, čupam jednu kost, nailazim na kost gornjeg puža i uvijenu membranu, proždirem ih, razdirem kružne kanale, prolazim slepoočnu kost, probijam se do vilice, posmatram unutrašnjost tvog obraza, gledam te iz tvoje unutrašnjosti, gubim se, izgubljena sam, otrovana sam tobom koja m/e hraniš, sužavam se, postajem sasvim mala, sada sam mušica, kočim ti jezik, uzalud pokušavaš da m/e ispljuneš, gušiš se, tvoja sam zarobljenica, zalepljena sam za tvoje crveno i lepljivo nepce, stavljam svoje sisaljke na tvoju mekanu resicu.

Hvaljen bio dan kada si m/i naišla u susret vezanih stopala slepljenih člankova sklanjajući rukama oblake sa dna neba kose razbarušene od vetra otkrivenih i stisnutih zuba u naporu tvojih očiju koje m/e gledaju iz daleka. Nosiš kaiš na golim bokovima mač koji su one usijale na plamenu pre nego što su ti ga dale, kojim povremeno zamahuješ iznad glave rasterujući jedno za drugim odvratna čudovišta koja se pojavljuju da bi te usporila. Dobijam novu snagu kada vidim kako neverovatno vešto odskačeš pomeraš telo u jednu i drugu stranu prema tome kako duva vetar, mirisni rafali svud po meni, slapovi santala đumbira, kukureka i nerascvetalih belih rada, vidim te, prilaziš m/i u božanstvenoj žurbi, okružena si narandžastim munjama koje izlaze iz tvojih grudi, za sobom ostavljaš trag ljubičaste pare, nizovi sunca koja zalaze u boji šafrana zlatnoj zelenoj. Tvoja sasvim jasna mila prodorna pesma dopire do m/ene mnogo pre nego što sam te ugledala nagoneći m/e da drhtim od nestrpljenja, dok j/a stojim stopala prikovanih za zemlju, skamenjena zbog tvoje grube pojave, posle trena zbunjenosti obuzima m/e zaslepljenost, kapci počinju da m/i lupaju bez prestanka po očnim jabučicama, rastu m/i novi kapci koji udaraju ispod kose zatim u najdubljem delu mozga, obuzima m/e slabost u potkolenicama prisiljavajući m/e da savijem noge u kolenima, ti se odmah spuštaš uz tanušan zvižduk, već si pored mene, već se tvoje ruke usremljuju na m/oja ramena i pritiskaju m/e držeći m/e ispred sebe, već se gledamo sada i zauvek amin.

Odvajaju se veliki drhtavi providni komadi želatina. Raširene izvrnute ružičaste usne puštaju da kroz njih prolazi sve veći broj komadića. Prsti uhvaćeni u ovom talasanju pomeraju se malo ispravljaju se opuštaju vode svoje vrhove po ivici usana pomeraju se šire pipaju sluzokožu usporenim pokretima. Talas postaje neprekidan, penušavi vaginalni sekret pobeleo u svojim kovitlacima penje se do ramena, izranja glava raspuštene kose bledih obraza. Sada prsti udaraju neprestano po membranama. Jedan trzaj remeti isticanje sekreta fluidne providne vode. Obilje tekućih slanah suza pada u talas, davim se, voda m/i se vraća kroz oči sekret suze, u njima vidim crne bisere zlato vatre kristale krljušti. Obuzima m/e veliki nemir, u ušima m/i bruji zuji udara lupa. Prsti m/i srastaju kako bi plivali rašireni s jedne i druge strane velikih tela, dodiruju se pronalaze se grle se, prozor se naglo otvara pod pritiskom naših udova koji plutaju po velikoj površini mlečne plavičaste tečnosti, voda nadolazi jodirana providna, doseže najviše grane poslednjeg drveća koje se može videti, ona udara topla po nogama plivačica, potopljena do otvora na licu vidim da se tečna masa neprestano uvećava sa sluzima u rastvoru elastičnih sedefastih vlakana, zlatno i riđe imaju sada istu boju i isti sastav kao i oblaci, talas koji se penje dopire do neba, zbogom crni kontinentu bede i patnje zbogom stari gradovi m/i plovimo prema sjajnim i blistavim ostrvima prema zelenom ostrvu Kitera prema Lezbosu crnom i zlatnom.

Počinjem da drhtim i ne mogu da se zaustavim, ti m/oja nepravедnice m/oja inkvizitorko ti m/e ne puštaš, želiš da pričam, obuzima m/e strah kosa m/i je razbarušena, mlohavе hemisfere mog mozga tvrda moždanica mali mozak pomeraju se unutar m/oje lobanje, m/oj jezik resica vilice drhte, ne mogu da držim zatvorena usta, zubi m/i cvokoću, arterije udaraju mahnito u vratu preponama srcu, očne duplje pritiskaju m/i oči, creva m/i se tresu, stomak prevrće, taj pokret se prenosi na sve m/oje mišićе, trapezasti deltasti grudni primicači butni unutrašnji spoljašnji svi su prodrmani grčevima, kosti na m/ojim nogama kada ih ti ne pridržavaš jadnice sudaraju se, usled neverovatnog ubrzavanja pokreta do te mere da se j/a lišena težine podižem, stojim u visini tvojih očiju, onda ti odvratna m/oja ti m/e grubo odbacuješ a j/a padam nema, ti m/oja krvoločna ti m/e proganjaš, primoravaš da vrištим, stavljaš reči u m/oja usta, šapućeš m/i ih na uvo i j/a to radim, ne gospodarice, ne milost, nemojte m/e prodati, ne stavlјajte m/e u okove, ne dajte da m/i iskopaju oči, molim vas, pozovite vaše pse, preklinjem vas, poštedite m/e još samo jedan tren.

LEZBEJSKO TELO VAGINALNI
SEKRET BALA PLJUVAČKA
SLINA ZNOJ SUZE UŠNA MAST
URIN IZMET POGAN KRV
LIMFA ŽELATIN VODA MLEČ
SOKOVI IZLUČEVINE GNOJ
SUKRVICA GNOJENJE ŽUČ SRŽ
KISELINE TEČNOSTI SOKOVI
RASTOPI PENA SUMPOR
MOKRAČA MLEKO
BELANČEVINA KISEONIK
VETROVI GNOJNE KESE
UNUTRAŠNJI ZIDOVI
MEMBRANE POTRBUŠNICA,
MARAMICA, PLUĆNA
MARAMICA VAGINA VENE
ARTERIJE KRVNI

Spore izlaze iz tvog epiderma. Tvoje pore ih stvaraju na hiljade, posmatram rasprskavanja na sitne komade, vidim kako spore silaze do krajeva dlakavih vlakana ne odvajajući se od njih, stabiljike rastu, spore se razvijaju i zaokrugljuju, bezbrojne lopte sudaraju se međusobno izazivaju pištanje zveckanje treperenje eolske harfe. Usporeno se uspravljaj tvoje ruke ispružene ispred tebe noge izduženih mišića butine očvrsle celo telo u pokretu, odlaziš potpomognuta letom lopti koje se uvećavaju u vazduhu. Svaki tvoj pokret proizvodi šumu zvukova zbog kojih m/i se uši okreću u svim pravcima. J/a te sledim, krećem se u tvojoj ogromnoj senci koju lopte usporavaju i produžavaju. Na hiljade njih kvare tvoju siluetu ili se zbog njih vidi u tačkicama kada se prilepe za sunce u toku njihovog kruženja. Pri svakom tvom koraku prolaziš iznad nekoliko šetačica. Tvoja muzika kojoj nema ravne skamenjuje ih na mestu, zatim ova ili ona obuzeta grčevima pada na zemlju sklupčana. Neke počinju da urlaju. A ti uzvišena ti ne zastaješ. S mukom te pratim. Sada trčim ispod tebe, tvoje pokretne lopte blještave na suncu stvaraju m/i vrtoglavicu, ali sva zadihana, od srca se smejem, najavljujem te nepokretnima da gledaju kako dolaziš, krštavam te za vjeko vjekova, amin.

Zašto si se luda grozna najdraža m/oja pretvorila u kamen kada te j/a volim tako nežno? Tvoja smeđa kosa sada je kruta kao olovna žica, tvoje kestenjaste oči postale su staklene kugle kao u kakve statue, u želji da te oživim očajnički udaram glavom o tvoje tvrde grudi, u tvojim venama ne teče krv, vazduh ne prolazi tvojim plućima, žuč limfa koštana srž kosti nervi sve je stalo, tvoja tako mekana vulva u m/ojim rukama ne pulsira više, njene usnice su krute, tvoj klitoris je tvrda koštica, glatki zidovi tvoje vagine spojeni su i zapečaćeni. I zbog ove tvrđave su m/e one oterale odvojile od tebe da bi te učukale zauvek m/oj obožavani glas. Nisi m/e sačekala dok sam te tražila svuda, sva ostrva sam obišla pitajući da li neko zna nešto o tebi. Mraz žega glad žed posekotine na udovima leđima velika požuda za tobom m/oje gorko odricanje, ne mogu ti to opisati jer su tvoje uši kamene, šta sam im uradila ogavnima šta si im ti uradila pa da učine nešto tako nepopravljivo, zar je moguće da nijedna od nas ništa neće moći da promeni, j/a sam bez ruku bez šaka bez nogu polnog organa pored tebe lišena života otkucaja srca uzalud sebi ponavljam da si najlepša od svih statua. Ipak m/oja kamena ljubavnice u ovom času vidim suze kako ti kvase obraze, one kuljaju po m/eni pravo iz tvojih očiju padaju m/i po čelu grudima, to je goruća reka koja se razliva po m/eni radosti gnusna i bolu ti m/e vidiš, ti m/e čuješ, živa si u tom kamenu živom u m/ojim ustima, ležim udno tvojih nogu m/oja statuo iako si ti bez mirisa i ukusa, molim se boginjama da m/e pretvore u kamen m/oj bok srastao sa tvojim, one znaju jer je Sapfo napisala za večita vremena da se Latona i Nioba vole nežnom ljubavlju.

Vidim tvoje kosti prekrivene kožom čašice na kukovima kolenima laktovima ramenima. Podižem mišiće pažljivo da ih ne oštetim, svaki uzimam između prstiju mišiće duge mišiće oble mišiće kratke, vučem, odvajam ih od njihovih vlakana od kostiju, stavljam ih na gomilu svaki deo koji mrda još neko vreme treperi pošto ga spustim. Oslobođam kost malo pomalo. Nazirem je sedefasto belu, sa crvenkastim komadićima, ližem je, ljubim je, glancam je, čekam da dobije blagi sjaj, gledam je u tišini, slušam sve krike kojih m/e je koštalo njeno razgolićivanje užas radost duboki bol, posmatram tvoj skelet bez kesica sokova utrobe bez kose obraza usta očiju košmaran dan bez očiju bez tako živahne vulve, nje m/i je veoma žao i još je više volim, divim se finoći tvojih doručja i kostima tvojih prstiju, dodirujem savršeno raspoređena rebra, obuzima m/e želja za tobom, balavim, plačem, krv m/i pritiska srčanu komoru, opet gledam tvoje kosti sasvim suve izglačane bele ogoljene, dodirujem ih, spavam na njima potrešena.

One trče niz brežuljak, većina njih drži u naručju malu belu majmunicu sa velikim sivim očima lepo oblikovanim ušima. Neke su ih obesile o vrat uspravljenih repova. Ispuštaju snažne krike prolazeći ispod jabuka prepunih crvenih plodova. Majmunice čvrsto drže u obema rukama jabuke koje su im one dale. Oči im svetlucaju, gledaju levo desno nesigurno. Spajaju se s jedne i druge strane reke. Ove iz m/oje grupe veoma glasno pitaju ove iz tvoje. Trebalo je da se vi vratite sa divljim grlicama zelenih vratova. Otišle ste pre svitanja da ih pronađete. Njihov izmet nam nedostaje otkada je nestala cela kolonija. Smejete se, podsmevate se metamorfozi grlica u majmunice, govorite kako su im otpala krila kako su njihovi grimizni kljunovi pali iz gnezda, pričate o prazniku majmunica mutantkinja pod drvećem, pričate kako ste ih se na prevaru dočepale, kako, s obzirom da nemaju krila i da nisu puno eksperimentisale sa svojim udovima, one nisu mogle da vam pobegnu. Majmunice vas posmatraju prestrašene kricima uzvicima urlicima smehom iznenadnim glasovima. Gledaš me. Kolena m/e izdaju, dajem ti znak, u tom trenutku ti padaš u vodu, prelaziš plivajući u beloj haljini natopljenoj providnom vodom najednom blesne boja tvoje kože brzina tvojih pokreta stvara bljesak u vodi odsjaj u visini tvojih lopatica, tvoja majmunica drži se nema za tvoju kosu. Dolazim ti u susret, dolazim do tebe na samoj sredini reke naši stomaci naše ruke se dodiruju malo tvoje pljuvačke skliznulo je u m/oja usta. Pokušavaš da izvučeš malu majmunicu iz svoje kose da bi je dala meni. Ali ona počinje da ispušta prodorne krike držeći se sa sve četiri šape, spuštajući se do tvog vrata kako bi se držala sa obe ruke. Jedan čamac prolazi u blizini da bi pokupio nosačice majmunica. Veslačica zastaje sa veslima u ravnoteži vodoravno. Ležeš iza nje u dnu čamca. Mala bela majmunica sedi između nas. Predlažeš da je nazovemo Kloe. Iznad palube vidi se već potamnelo nebo, zatim glave drveće i brežuljak kada se približismo dočekane povcima pesmom smehom. Tvoj dlan m/oja najljubljenija odvaja se od mog.

Vatra vatra vatra sve do Ahiline pete lepo je nazvana ona koja je toliko volela Patroklu. Mišići su se u stvari zapalili svi u isto vreme trapezasti deltasti grudni zupčasti kosi veliki pravi primicači kutirijeri slabinski. Vatrene kugle se prostire između rebra puštajući svojih osam pipaka kao hobotnica dok jedna od pipaljki steže istovremeno srčanu komoru moždanu šupljinu i srčane pretkomore a druga stiska aortu i plućne arterije, zahvaćen je plexus, on dogoreva lagano, utroba se raspada spaljena sve do kraja njenih dlaka ma kako one brojne bile, kružići kotrljajući se padaju na unutrašnji zid mog trbuha, m/oj klitoris taknut jednim od otvora postaje prejako sunce koje sija sija, vreo dah kao iz kovačnice od vrha do dna mog tela hrapavo m/i se prelivaju iz grla na m/oje otvorene usne, purpurna magla promiče m/i ispred očiju, crnilo tvojih očiju m/e pogađa čini m/e slabom, vidim te kako blediš, gubiš se, postaješ užasno prozračna, m/oji prsti te skroz probijaju m/oja usamljena površino m/oja tako ravna m/oja tanka m/oje jedro sa Lezbosa tvoje sasvim pljosnato lice oslikano na Veronikinom rublju kao tužne crte Hriste razapete.

Od tebe nema ni traga. Tvoje lice tvoje telo silueta nestali su. Ostala je praznina umesto tebe. U svom telu osećam pritisak u predelu stomaka u predelu grudnog koša. Osećam težinu u grudima. Postoji niz fenomena koji su uzrok jakog bola. Počev od njih j/a te tražim ali to ne znam. Na primer, šetam po obali mora, boli m/e celo telo, grlo m/i ne dopušta da progovorim, vidim more, posmatram ga, tražim, preispitujem se u tišini u nedostatku traga, pitam tako čudnu odsutnost da napravi jednu rupu unutar mog tela. Zatim sasvim nepogrešivo znam da te tražim, ponovo te zovem, tražim, molim, zahtevam da se pojaviš ti bez lika bez ruku bez grudi stomaka bez vulve bez udova bez misli, ti baš u onom trenutku kada si samo pritisak upornost u mom telu. Ležiš na površini mora, vraćaš m/i se pogledom, dolaziš m/i u vazduhu koji udišem, preklinjem te da m/i dopustiš da te vidim, da te dodirnem, molim te da izađeš iz te ne-prisutnosti u koju si utonula. Moguće je da su tvoje oči fosforescentne, tvoje usne blede m/oja tako željena, mučiš m/e polaganom ljubavlju.

Dva crna labuda plivaju u usamljenom jezeru. Zlatna svetlost zalazećeg sunca obasjala je vodu. Jedan pored drugog oba labuda nežno plove, ti pognute glave a j/a spremna da ti pridržim vrat kada padne da ti kljunom dodirnem jabučicu na vratu. Tvoje oči su zlatne, ne gledaju me. Udaljavaš se, zatim m/i se lagano približavaš tvoj bok dodiruje m/oj, sve perje m/i se podiglo do vrha lobanje. Zaboravila sam pobjednički uzvik labudova kada idu prema hladu da bi se odmorili posle jednog dana bez borbe. Širiš krila iznad mene. Kljunom tražim njihov donji deo, nešto malo vlage prolazi m/i kroz dva otvora za disanje. Kroz perje dodirujem nežnu kožu, kljucam je, ti m/e puštaš, zatim se opireš živo mašući krilima pucketajući kljunom u želji da

ispustiš krik. J/a tada prelazim po celom tvom vratu. Stvaram nered u tvom pravilno raspoređenom perju, podižem ga češljajući ga u suprotnom pravcu od njegovog rasta, uništavam njihovu glatkost. Pokušavam da te zagnjurim u vodu pritiskajući celim svojim telom tvoje otpozadi. Ti se opireš. U jednom trenutku ti pristaješ da se potopiš a iznad vode su ti samo glava i vrat, vidim ih odjednom obasjane svetlošću. Od tvog tela ne vidim više ništa crno pomešano sa crnilom vode. Započinjem dugi silazak m/oj vrat oko tvog vrata odvlačeći te odvlačeći te sve do zlatnog taloga mulja kog se ne možemo osloboditi zbog potpune isprepletanosti. Stižem do pesme crnih labudova, do crnog časa njihove smrti.

Tvoje ruke dodiruju m/oj klitoris i obe m/oje usne. Ulaziš u m/ene kroz m/oju vaginu i matericu sve do utrobe cepajući membranu. Oko svog vrata stavljaš m/oje blede roze dvanaestopalačno crevo plavkasto od vena. Odmotavaš m/oje žuto tanko crevo. Radeći to pričaš o mirisu m/ojih vlažnih organa, njihovom sadržaju, njihovim pokretima, temperaturi. Pokušavaš da iščupaš m/oje bubrege. Oni se opiru. Dodiruješ m/oju zelenu žučnu kesu. Očajavam, jadikujem, padam u ponor, glava m/i je preteška, srce m/i je u nosu, čini m/i se da m/i se sva krv sledila u arterijama. Međutim ti kažeš da je u nenormalnim količinama primaš na svoje ruke. Pričaš o boji m/ojih organa. J/a ne mogu da ih vidim. Čujem tvoj glas kako m/i šišti u ušima. Koncentrišem se da bih te čula. Vidim sebe kako ležim, sva m/oja utroba izvađena. Otvaram usta da bih zapevala pesmu boginji m/ojoj majci. Za taj napor potrebno m/i je srce. Otvaram usta, primam tvoj jezik tvoje usne nepce, zbog tebe obožavano čudovište j/a počinjem da umirem dok ti ne prestaješ da urlaš oko m/ojih ušiju.

Zabranjeno m/i je da uđem u grad u kome živiš. J/a nemam prava tamo da dođem. Puštaju pse na m/ene kada se približim. Uključujući i pravo na azil, sve m/i je zabranjeno. Obuzima m/e očaj kada čujem tvoj glas kako m/i kaže da ne dolazim, da su rešene da m/e u tome spreče svim sredstvima. Ostajem da sedim u jarku plačući, posmatram sunce kroz cvetove velikih digitalisa, više m/i ne izgleda tako prijatno nežnoljubičasto, kotrljam se u koprive, celo telo m/i se prekriva plikovima, krvavi znoj prolazi kroz m/oje pore ostavljajući crveni trag na travi svuda okolo. Čujem kako more udara o strme obale ostrva. Ne mogu da podignem pogled i gledam grad čak ni iz daleka a da se one odmah ne zapale pocrvene povrede snopom belih zraka za koje ne znam odakle dopiru. M/oja kosa rukama počupana stoji na gomili pored mene. Od m/ojih krika urlanja hukanja vaši psi drhte, laju, čujem kako ciknu, tek poneki počne da zavija samrtno na sav glas. Ali ma kakvu razdražljivost da izazivam svojim prisustvom među njima, one ne mogu da m/e spreče da ostanem tu, one ne mogu da m/e prisile da odem na neko mesto gde m/oj glas neće dopirati ni do jedne od vas, o

tebi i da ne govorim m/oja najljubljenija, ne razumem šta ti rade, kakva je njihova moć, šta te sprečava da potrčiš prema m/eni i da m/e laktovima podigneš, ili pak treba da ti oni zaustave krv u venama, ili je to ono vreme kada si ti nemilosrdna prema m/eni i kada m/e stavljaš na teška iskušenja služeći se njima kako bi m/e sprečila da ti se pridružim zatvorena za m/oje jecaje zatvorenih usta slepa i gordo sazrela u sebi.

SUDOVI NERVI PLEKSUSI
ŽLEZDE GANGLIONI UŠNE
RESICE SLUZOKOŽE TKIVA
OTVRDLA KOŽA KOSTI
HRSKAVICA KOSTOVINA
KARIJESI SUPSTANCE
KIČMENA MOŽDINA MAST
FOSFOR ŽIVA KALCIJUM
GLUKOZA JOD ORGANI
MOZAK SRCE JETRA UTROBA
VULVA GLJIVICE VRENJA
DLAKAVOST TRULEŽ NOKTI
ZUBI DLAKE KOSA KOŽA PORE
OKCA OPNE LIŠAJI FLEKE

Tvoja gola stopala dodiruju plave čašice ljutića dok hodaš. Poljsko bilje roze lila belo žuto doseže ti do listova, neko i do bokova. Dalije vatreno crvene narandžaste žute dopiru ti do ramena. Pogaženi ljubičasti irisi ostavljaju duge tragove na unutrašnjoj strani tvojih ruku. Ideš kroz marinsko plavu aleju. Pčele bumbari leptiri prognani sa krunica cveća koje tvoje ruke ubiraju u prolazu, okružuju te. Nekoliko blede plavih leptira zastaju na tvojim leđima grudima prekrivenim sandalovim uljem. Zraci sunca prolaze kroz krošnje drveća dodiruju ti usne kosu stidne dlake bacajući odsjaj. Ljiljani lijeri, zmijski grozdovi prodrmani gube polen sa svojih tučkova, žuti polen je na tvojim nogama i tvojim stopalima, vidim ga, vidim tebe голу u gomili posećenog cveća lale crvene bele crne ljubičaste zvezdice zvončići roze žuti i narandžasti neveni lepe kate plave bele lila ljubičaste različiti roze blede plavi marinsko plavi hrizanteme žuto-crvene vatreno smeđe žute bele skerletne svetlo crvene, vidim te, kotrljaš se, obrazima stomakom polnim organom pritiskaš cveće, uzimaš ih u šake i bacaš ih po sebi, insekti odleću zujeći oko tebe, smeješ se širom otvorenih usta, dugo se teturaš, padaš na leđa, potpuno nestaješ na trenutak ti izroni jedna ili druga ruka, ili se vide izbočine jednog ili drugog boka ili bljesak tvog belog stomaka ili povijenog grla ili kosa sa stabljikama nekog cveća kojom zatreseš, gledam te, ne mogu da se pomerim, koprcam se, ne mogu da dođem do tebe čudovište.

Što nisam Zevsina najmoćnija koja tresе svojom bujnom grivom i drži gromove u svojim rukama. Vidim sebe kako sedim ozbiljna za bogato postavljenim stolom i odbijam svu hranu koju m/i one predlože tražim pića Ganimedee veoma zamišljena. Ti se najzad pojavljuješ sva u žurbi u drvoredu trešanja usred gozbe crvena zadihana sa dve amfore na ravnim kukovima žureći da ih sve poslužiš, njih koje te čekaju osušenih grla, ali istina prvo zastaješ kod mene. Gledam kako znoj šiklja između tvojih grudi i kada podigneš ruke runo ispod pazuha obasjano suncem kovrdžavo i vlažno, hvatam rukama tvoju desnu dojku tamo gde još ne počinje struk, ti se jednim trzajem kukova oslobađaš mog dodira nalivajući ogromnu količinu vina u m/oj krčag. Oči ti se skrivaju iza kapaka, ni trunke crvenila na obrazima kada sam te zamolila da sedneš kraj mene, tvoje oči m/e ne vide, tvoje uši m/e ne čuju, redosled tvojih pokreta nije narušen, tada se vatra m/ojih gromova rasplamti u m/ojim grudima razarajući m/i pluća rebra lopatice dojke, rukama se hvatam za njih kako bih grmela najbesnije što mogu, ti nema nezainteresovana jedva se smešeci odlaziš, dolaziš tiho, ne ljubiš m/i potiljak kada se krećeš iza mene. U mom grlu brundanje, na nebu tutnjava bez oblaka, gromovi koje bacam pogađaju te u stomak venerin breg a ti padaš licem prema zemlji ispred m/ene m/oja tako zaprepašćena m/oja tako uznemirena očiju zatvorenih sa rukama na ušima, moleći m/e za milost tako da te najzad mogu podići na rukama do m/ojih usana, da ti se najzad mogu smeјati u uši, da te najzad mogu okrenuti i ugristi za uvalu u predelu bubrega boginjo m/oja m/oja najguzatija m/oja obožavana.

Temperatura ostrva opada. Zahvata nas jak vetar, pale smo na zemlju. Vidim kako te snažna struja odvlači na plažu punu oblutaka, hvatam se za tebe, borim se protiv nečega nekog ogromnog krila koje neprestano udara sa nevidljivim kandžama nečeg sa neizmernom snagom što te vuče, udaram u prazno, hvatam te obema rukama oko pojasa, ti se okrećeš, polećeš odignuta od zemlje, nosiš m/e sa sobom, tvoje ruke čvrsto se drže za m/oje vučeš me, podižeš se iznad mene, zubi su ti stisnuti, kosa razbarušena oko glave, ta stvar pokušava da ti dodirne obraze, borim se protiv nje a ne vidim je, ona te bičuje po ramenima, po koži na leđima pojavljuju ti se pruge plavkastoljubičaste boje, obuzima m/e mržnja, stežem te iz sve snage, ne puštaš me, držiš m/e uzdignutu ispred sebe, na leđima si ležiš na toj odvratnoj stvari koju je nemoguće videti, izobličuješ se, kosti ti se sudaraju tvoji mišići hrleći jedan drugom u susret razglavljaju se, jedna noga ti otpada iščupana iz karlice, gubiš snagu, popuštaš, samo tvoje snažne i moćne šake ruke sviknute na vežbu uspevaju da m/e nose, pokušavam da se prilepim uz tebe, pokušavam da se uvijem oko tebe, veoma snažan otpor m/e drži daleko od tebe, dozivam ti ime, čim zaurlam usne m/i se slepe za zube i desni, glas m/i je drhtav jedva čujan, upinjem se da rukama dodirnem tvoje grudi i struk, pada i druga noga butina iščupana i u kolenu odvojena od cevanice i lista, glava ti se jedva drži, boriš se protiv te stvari, sada je to džinovski kovitlac, posustaješ sve teže držiš ruke ispružene ne možeš više da m/e držiš, snažna struja usremljuje se na tvoje bedrene kosti.

Gledam te jedina m/oja. Trepćeš istovremeno trepavicama svuda oko sebe. Prilazim tvojim bičevima, m/oji dlanovi ih jedva dodiruju i povlače se. Snažni nalet te sustiže. Svi tvoji bičevi se grče i počinju da se kovitlaju, nisam uzmakla kada su se trenutak kasnije neočekivano obušili na m/oja ramena. Naleti idu u kovitlacu, dodiruju m/e samo ciklično. Uprkos tvom džinovskom stasu dužini tvojih bičeva i brzini njihovog kretanja, dodiruješ m/e veoma nežno, od dodira tvojih svilenih trepavica zadrhtim od glave do pete. Između laganih pokreta tvojih trepavica nazirem tvoja širom otvorena usta. I najmanji znak borbe obuzima te celu. Ne postoji mesto u tebi gde teče mirna krv. Spajam se sa tobom, u tom trenutku tvoj sklop se menja, dobijaš novi oblik novo lice nove boje, prolaznica koja bi se vratila iz šetnje ne bi te prepoznala. Guraš svom težinom nasuprot mestu do kog dopirem kada te m/oji prsti pomiluju. Što više ti žuriš ka m/eni sve brže uzmičeš udaljavaš se. Ili zapravo počinješ da se okrećeš ka sebi u svim pravcima. Treseš se od udara koji te potpuno zahvata, uskačeš u membranu koja ti služi kao omotač svuda oko tebe. Sledećeg trenutka menjaš pravac, krećeš naglo prema meni, tvoja masa m/e obavija u jednom mahu pritiska m/oje udove tvoji bičevi padaju niz m/oja leđa tvoje usne priljubljuju se uz m/oje grlo, i tada m/oja lepa praživotinjo m/oja zelena infuzorijo m/oje divlje malousto zvonice j/a lagano usisana u tvojim ustima nestajem.

Neizrecivo odvratna brujiš m/i u ušima, zvuk se brzo širi s druge strane unutrašnjeg uha, dotiče mali mozak, dolazi do moždane hemisfere, prodire vešto kroz čitavu kožu lobanje ježim se od užasa, spušta se u kičmenu moždinu, udara m/i o rebra, prolazi kroz m/oja pluća, dahćem, tresem se, podrhtavam, ne mogu da držim usta zatvorena, dovikujem ti, zovem te, ti neizrecivo odvratna i bezimena, ti čije ime ne smem da izgovorim ti čije ime ako izgovorim ose će izaći iz svojih košnica, one su tu na m/eni u roju, one m/e oslepljuju, udaraju m/e svojim telima ustremivši se na mene, na hiljade njih bode m/e svojim žaokama, zaglušuje m/e njihovo pakleno zujanje, uvlače m/i se kroz ušni kanal, povređuju me, cepaju m/i bubne opne, zatvaraju m/i sinuse, ubrizgavaju otrov iz žaoka u m/oje tkivo, inficiraju m/e tvojim besom, okrutna odvratna pozovi svoje ose da se vrate, molim za milost, sva sam izujedana, dugo dugo traje vatra, vlasnice otrova bele demonke one su m/e u tvoje ime zatrovale, sada te mrzim m/oja najodvratnija, nijednom kunem ti se neću izgovoriti tvoje ime.

Stojimo licem u lice m/oja glinena sfingo, kao da te slušam slepa opijena zgrčena. Pomeranja su se vršila nečujno, u nekom mračnom olovno sivom širokom nebeskom prostoru kao da dodirujem tlo na jednom proplanku koji podseća na kredu na kome su se dve šćućurene siluete gledale ne videvši da su jedva postojane fantomke, ili kao da hodam između oblaka na nebu u materijalnoj atmosferi bele boje. Odněkud dopire dugačak uzdah jecanje plakanje jaukanje jadikovanje. Dve siluete koje su stajale daleko jedna od druge počinju da se kreću. Znam napamet gde se ti nalaziš, tako polazim prema tebi ne zastajkujući ni trena a ipak ne mogu ni da te vidim ni da te čujem. Obuzima m/e strah od kog se kočim. I ti se zaustavljaš u isto vreme. Vetar prohuji snažno njišući drveće na ivici i slabo šiblje oko njega. Počinje hukanje. Dve jedva vidljive siluete legle su iza jednog reda šiblja. Deli ih čitav jedan prostor koliko da pljuneš nekoliko puta. Njihova lica se ne vide na trenutke se mešaju sa sivkastom svetlošću celog tog mesta. Ali kada se izdvoje one su pokrivene vrstom kapuljače kakvu nosi soko na pesnici. Zatim se između njihovih masa vrši prenošenje komešanje gmizanje njihanje klizanje čak. Počinjem da se ljuljam pred tobom a ti si neodlučna. Obuzima m/e želja da uđem u crnilo tvog tela lica udova. Čuje se zviždanje. Kontinuirano vibriranje prolazi m/i kroz telo. Prilazim ti tresući se u trzajima, kada sam te najzad dodirnula odnosno kada si ti to učinila prodrmao m/e je udar, tebi je u istom trenutku prenet šok, cela se rušim. Dve sfinge kada dođu jedna do druge potpuno se raspadaju, njihova masa se raspada na deliće survava se sručuje uništava zrnad peska preko zrnadi peska veoma brzo se napravi gomila najpre nestaju glave odmah zatim u istom pokretu obrušavaju se i ramena, prestaješ da postojiš m/oja najmračnija m/oja najtiša tako j/a to radim.

Odavno se mesečev odblesak nad morem više ne vidi. Slaba bela blago plavičasta svetlost poravnala je sve neravnine koje su se videle na ostrvu moru zemlji nebu. Pet crnih kučki koji leže do pola u vodi na pesku počinju lagano da ustaju otvaraju širom svoje čeljusti tresu dlaku protežu šape i na glavama svoje velike sasvim uzdignute uši. Žitna polja čiji poslednji red ulazi u more još nisu požnjevena, tamne mrlje bulki pojavljuju se na mnogim mestima. Kroz tvoje poluotvorene usne provlači se jedva čujno izmenjena melodija neke pesme. Vidim ti zube kada ti se usne zategnu. Tamne jame tvojih očiju okrenute su ka horizontu nebu ili moru jer nijedna linija ne pokazuje prostor između to dvoje. Kosa ti je rasuta ravno iznad glave unazad sa obe strane ušiju ukružena isparava. Bela para izlazi odasvuda iz nje i obavija te do stopala prikrivajući oblik tvog tela. Povremeno tvoje ruke tvoje šake pomerajući se naprave otvor u toj gustoj magli, vidim njihove blage pokrete. Tvoji tabani pete nisu na zemlji. Stojiš malo iznad površine oslanjajući se o vazduh, krećeš se klizeći i to kao da ne mrdaš. Ne govoriš ništa a do m/ojih ušiju dopire jedino tiha izmenjena pomalo piskava melodija. Odjednom te obuzima velika živahnost. Vidim te na vrhu okrugle mase usred žitnog polja divlja ruža bez ikakve sumnje puna crvenih cvetova koji se vide po danu. Odjednom te vidim na suprotnoj strani iznad mora kako stojiš nepomična, ne vidim te, obišla si zaliv na plaži, mogu da čujem graju koju stvarаш. Iznenadni vetar uznemiruje žitno polje, podiže m/i kosu, ti si iza mene, neočekivano osećam tvoje prisustvo, toplota tvog daha prelazi m/i preko potiljka, bela svetlost sada je blještava, more odaje mlečno belu svetlost skoro ne mrdajući, pojavljuju se blede klasovi pšenice, ti si tačno ispred m/ene m/oja najblistavija sa belim mačem jutra tvoje telo izranja iz magle tvoje noge sasvim vidljive i tabani, uzmičeš i približavaš m/i se visoka sjajna sa osmehom na licu. I tek kada jedna među njima dole zapeva prvu jutarnju pesmu ti silaziš da hodaš najmoćnija m/oja, a j/a se bacam na zemlju grleći ti kolena dok m/i se smeh razleže plućima.

Ti si m/oja slava vaginalnog sekreta m/oja divlja zver m/oj jorgovan m/oj grimiz, progoniš m/e po m/ojim tunnelima, ulećeš sačinjena od vetra, duvaš m/i u uši, hujiš, rumenilo ti se pojavljuje na obrazima, ti si m/i ti si m/i (pomozi m/oja Sapfo) ti si mi, umirem uvijena zamotana držana prožeta tvojim rukama probijena slatkim rukama talasanjem prožeta od usana vulve do grla zracima tvojih prstiju, uši dosegnute prelaze u tečno stanje, padam padam, vučem te u tom spiralnom šištavom propadanju, pričaj m/i uskovitlana o vrtlogu prokletom ljubljenom bolnom zadovoljstvu o radosti radosti suze radosnice, vučem te, tvoje ruke obmotane oko m/ene okreću se oko dva tela izgubljena u tišini beskrajnih lopti, šta sam ja, neka koja stoji na prozoru može reći da m/e vidi kako prolazim, krotko ućutkano jagnjence mačka pljujem te pljujem te.

BRADAVICE PODLIVI RANE
NABORI OGREBOTINE BORE
PLIKOVI ISPUCALA KOŽA
MEHURI OPEKOTINE PEGE
CRNE TAČKICE FOLIKULI
DLAKA BRADAVICE
IZRASLINE BUBULJICE LOJ
PIGMENTACIJA EPIDERM
KOŽA KOŽNI NERVI
INERVACIJE BRADAVIČICE
SPLET NERAVA ŽILE SNOPOVI
GRANE PLEKSUSI NERVI
POKRETAČI OSETNI SENZORI
VRATNI PNEUMO-GASTRALNI

Silazimo pravo sastavljenih nogu i bokova ruku izukrštanih j/a dodirujem tvoja ramena ti držiš m/oje grudi uz grudi otvorena usta na otvorena usta, silazimo lagano. Pesak se kovitla oko člankova, u jednom mahu obavija listove. Odatle je silazak usporen. U trenutku kada smo sišle do kolena, zabacuješ glavu, vidim ti zube, osmehuješ se, zatim m/e posmatraš, pričaš m/i ne zastajkujući. Pesak je sada do butina. Ježim se od šuštanja, osećam da se i tvoja koža pomera, nokte si m/i zabola u ramena, gledaš me, netremice m/e gledaš, najveća nelagodnost izobličuje ti obraze. Propadanje nije nasilno, dodir peska po nogama je prijatan. Počinješ da uzdišeš. Kada sam utonula do butina počela sam da vičem, za koji trenutak neću moći da te dodirnem, m/oje ruke na tvojim ramenima oko tvog vrata neće moći da dotaknu tvoju vulvu, obuzima m/e nemir, najsitnije zrno peska između tvog i mog stomaka može da nas razdvoji zauvek. Ali ti divlja puna radosti sjajnih očiju držiš m/e uz sebe, pritiskaš m/i leđa velikim šakama, ulivaš m/i sigurnost, pritiskaš svoju vulvu uz m/oju, počinjem da udaram u kapke, udaram u mozak, u grudni koš, stomak, udaram u svoj klitoris dok ti pričaš sve brže i grleći m/e dok j/a grlim tebe grlimo se čudesno snažno, pesak nam je oko struka, u jednom trenutku koža ti se odvaja od grla do venerinog brega, m/oja puca odozdo nagore, razlivam se u tebi, ti se mešaš sa m/nom m/oje usne sa tvojima spojene m/oje ruke pritiskaju tvoj vrat, osećam da nam se creva umotavaju jedna u druga i klize, nebo se odjednom smračilo, narandžasta svetlost ga preseca, kuljanje pomešane krvi se ne vidi, hvataju te najstrašniji grčevi i m/ene sa tobom, vrištiš sva povijena, volim te umiruća m/oja, tvoja glava koja se izdiže iznad peska za m/ene je najljubljenija i najsmrtonosnija, pesak ti dodiruje obraze, usta m/i se pune.

Vraćam se noću u grad. Topao miris cveća širi se u obojenoj magli neposredno iznad bašta. Hodam lagano. Delići pesama dopiru sa terasa. Na ivici drvoreda iznenada primećujem potočiće tvoje krvi. Teče šumeći tiho, prepoznajem je, njena boja m/i upada u oči, nijedna nije kao ona. Istovremeno iz tvojih očiju lagano teče mleko. Ne mogu više da stojim. Neprozirna crna magla promiče m/i ispred očiju. U ušima m/i bruji. Nešto kao turpija zalepilo m/i se za pluća. Na kraju počinjem da trčim. Od bola m/i očne jabučice iskaču iz očnih duplji. U nekoliko navrata se saginjem da ih pokupim pipkajući po pesku glavne aleje. Vrištim od nestrpljenja, tražim ih klečeći, moram da ih obrišem pre nego što ih vratim na mesto. Koja se usudila da stavi svoje ruke na tebe, ta neka se imenuje, neka prokune dan kada se rodila. Trčim trčim moleći te da ne umreš, noge m/i upadaju u zemlju, jedva se izvlače da m/e nose, idem prema žrtvenom kamenu, mesec još nije izašao, nije moguće da si već mrtva. Dođe m/i da se bacim u sam pesak u aleji zbog bola u stomaku. Vrištim od besa dozivajući žirafe. One sve spavaju. Nijedna m/i ne prilazi radosno skakućući da bi joj se okačila o vrat. Na dan besa bilo bi bolje da ste sve vi mrtve.

Vidim te kako stojiš na trgu obasjanom suncem. Mušice zuje iznad robe na tezgama. Okrećeš m/i leđa. Mlade devojke sa kotaricama prolaze ispred tebe. Prilazim ti s leđa, dodirujem ti rame, gledaš me, dajem ti znak da pođeš za mnom, ne odgovaraš mi, i dalje m/e gledaš kao strankinju. Dve devojke među njima te prate i silom odvođe. Zoveš upomoć. Vičeš iz sve snage. Nijedna ti ne prilazi u pomoć. One i dalje mirno odlaze i dolaze na pijacu. Više se ne opireš. Gledaš m/e i zasipaš m/e uvredama. Mesto u koje ulaziš je mračno, kada se dođe sa sunca ne mogu da se razaznaju predmeti, međutim pale se svetla. Jedna devojka donosi niske stočiče prepune hrane. Zovem te da jedeš. Ne progovaraš ni reč. Sedaš. Počinješ da jedeš. Sedim preko puta tebe, uporno m/e gledaš sasvim uspravna uzdignute glave sa poluosmehom na usnama. Ne govorim ti ko sam. U jednom trenutku dve od njih počinju da te umivaju. Mažu te uljima i mirisima irisa bergamota vetivera ambre. Masiraju te. Dopuštaš to smešeći se neprestano. Sada ponovo sedaš preko puta m/ene tvoja kestenjasta kosa sija, kapci su ti prekriveni svetlucavim prahom, tvoje gole grudi obavijene su kožnim trakama koje si uvek nosila preda mnom, potpuno iste trake su ti vezale oko kolena oko tvojih čašica. Ipak ne prestaješ da m/e gledaš kao strankinju. Čak ni m/oj glas m/oja najzaboravnija nije te ganuo kada sam otvorila usta da te pitam kako je bilo na putovanjima. Kasnije su se svetla ugasila, izuzev jedne prigušene lampe. Postupila si sasvim po pravilima lepog ponašanja na ostrvu kada si došla da se opružiš pored mene. Zato prekrasna m/oja s najvećom radošću naoružavam svoje prste gvozdenim noktima, brazdam ti leđa i krsta, a ti m/e najzad pogledaš i urlajući zoveš m/oje ime.

Uzjahala si m/e kao neosedlanog konja. Tvoje butine stežu m/oje kukove. Oblivena sam znojem. Širi se miris m/oje kratke dlake. Osećam kako tvoja gola znojava koža klizi. Rukama m/e držiš za vrat. Tvoje grudi stomak leže na m/ojoj kičmi. Koža m/i se trese od podskoka. Velikim šakama gnječiš m/i mišiče, kažeš mi, oh sva si meka sva si meka. Tada se ukočim uši nozdrve m/i podrhtavaju. Rukama m/i treseš glavu vučeš je za grivu. Iskosa vidim visoku travu obronke travu u cvetu velike nabujale bledoljubičaste digitalise. Udaraš m/e petama po stomaku da ubrzam. J/a se ne mičem. Udaraš m/e jače. Opirem se ne popuštam. Onda ti oblažeš metalom pete i noge. Pritiskaš m/e svom snagom glas ti je piskav, cepaš m/i bokove svojim brojnim čeličnim šiljcima, grebeš ih, skidaš kožu sa njih, besno odlaziš i dolaziš odozgo na dole, vrištiš, ojačavaš ruke, brazdaš m/i vrat, ujedaš m/e u visini lopatica, krv m/i kulja po koži iz svih otvora, na stotine mušica lepe se za nju i grizu me. A j/a onda napadnuta posvuda bacam se u besni galop, m/oja kopita udaraju nemilosrdno po zemlji, neprestano ržem, urlam sve su m/i se dlake naježile, nosim te. Držiš m/e čvrsto stegnuto, a j/a crna od glave do pete crnilo m/i ispunjava oči jurim a ti povlačiš oružje sa svojih peta nogu šaka ruku, tvoji udovi pažljivo prelaze preko m/ojih rana.

Smešiš se nepomična. Na kolenima sam na obali mora, ti stojiš ispred m/ene skrštenih ruku, usne m/i se otvaraju da se pomolim božanskoj jedinstvenoj Sapfo. Sjajni insekti proleću u punoj brzini pri svetlosti sunca na zalasku. Jedan od njih upliće ti se u kosu, čujem kako zuji. Smešiš se ne mičući se. Vidi se prva zvezda sa iste strane gde je zašlo sunce. Molim Sapfo onu koja ima više sjaja nego mesec među sazveždima našeg neba. Prizivam Sapfo veoma glasno. Molim svemoćnu Sapfo da i na tvom čelu ureže znak svoje zvezde isti kao na mom. Preklinjem najveseliju Sapfo da i tebi kao što je i m/eni podari dah od kog pobledimo kada posmatramo nebo i kada padne večer. Stajem pored tebe okrenuta prema moru. Čekam da komete prođu praćene čađavim svetlom, one su tu, na tome treba zahvaliti Sapfo, one su kamenje palo sa njene zvezde, one su ostavile iznad tvog obraza kod slepoočnice ljubičasti pečat kao m/oj, hvala Sapfo dokle god budemo živeli na ovom crnom kontinentu.

Progutala sam tvoju ruku vedro je more je toplo. Sunce m/i ulazi u oči. Tvoji prsti stoje lepezasto rašireni u mom jednjaku, zatim skupljeni ulaze duboko. Borim se protiv zaslepljenosti. Očni nervi m/i podrhtavaju pod veoma jakim pritiskom. Odbljesci svetlosti na talasima napadaju čitavo m/oje telo. Zaronjena si bezizlazno u meni, prodireš duboko u mene, probijaš me, zarivaš se u mene, započinjem beskrajno sporo putovanje, ispunjena sam urlicima, uši m/i se izdužuju, besno udaraju u drvenu palubu, udaraju u bokove broda, jezik sam presekla zubima i ti si ga odnela sa sobom silazeći u mene, glasne žice koje si m/i u prolazu iščupala prstima ne daju glasa, urlici se šire unutar m/ojih arterija zavijanje sirena znaci za uzbunu neprekidni. Ti se ne zaustavljaš. Unutra vidim spljoštene na m/ojoj koži organe poredane jedne pored drugih sve istegnute, zelena žuč ostavlja fleke, želudac bez kiseline, on visi, jetra izgleda kao iverak na suvom, slezina se raspukla, ali ti m/oja najkrvoločnija najnemilosrdnija najupornija ti i dalje silaziš. Čujem kako probijaš membranu m/oje dijafragme, čekam da dođeš do pilorusa, očekujem da kreneš rukom na m/oje dvanaestopalačno crevo, ogroman krik sakupio se u centru oko tvoje ruke, zbog pritiska koji vršiš na zvučne talase na kraju pucam, znam to savršeno dobro m/oja uznemirujuća m/oja najkobnija m/oje lice od senke svetluca od crnila, more se zatvara nada mnom, j/a te tada privlačim, privlačim, vodim te sa m/nom da potoneš.

Ti si među onim koje se praznuju poslednjeg dvadeset i osmog dana u mesecu, među onim čija se žensko pranje poklapa sa ovim datumom. Plaža je prekrivena cvetovima perunike koje su ostavile cele zbog njihovog ljubičastog klasja. Č ašice krunice korenje listovi cvasti snopovi drške tučkovi latice prašnici ostalog cveća iščupani su i pobacani po pesku. Ima belih crvenih bulki blede plavih glicinija rozih plavih

ultramarin skorbuta plavih različka ljubičica broćika rozih ljubičastih leptirnjača šafrana lokvanja slezova zumbula zmijskih grozdova vatrenih lijera i mnogo drugog cveća koje nisam mogla prepoznati pošto je bilo pokidano. One hodaju bose celo telo im je obojeno raznim bojama, neke su ukrašene crtežima leptira ptica ili cveća, neke skaču vezanih nogu po gomili cveća, one uzvikuju da je dodir blag pod biljkom. Većina njih poigrava pevajući i vičući. Jedino ti čutiš ukrašena samo runom na venerinom bregu širokim i četvrtastim. Krećeš se ne pokazujući nestrpljenje niti zadovoljstvo. Kapci su ti navučeni preko očnih jabučica. Ne gledaš nijednu. Bojim se da neću biti j/a izabrana, kada noć padne vatre se pale i bacaju odsjaj u moru, da ližem tvoju krv sa unutrašnje strane tvojih butina duž tvoje vulve i između usnica glatke slepljene zidove tvoje vagine. Sudbina m/i je naprotiv sasvim suprotna, ne sledim je. Ti m/e tada gledaš nema bez osmeha. Neka druga prilazi, drži se za tvoja kolena sedeći na svojim petama, tare svoju mokru kosu o tvoje noge, otvara usta, gledajući te zabačene glave. I j/a odmah padam na stomak, glava m/i snažno udara o zemlju. Hvataju m/e grčevi, lije m/i toliko suza da ne mogu da gledam, tresem se od jecanja dok zadržavam krike. Dve od njih m/e podižu i odvlače pevajući m/i neku pesmu teraju da pod borovim granjem slušam njihove flaute i tam-tam. Miris smole m/e omamljuje, dobijam napad jetre, jecaji m/i se udvostručuju, zelena bljuvotina na bradi i na vratu meša se sa m/ojim suzama balama pljuvačkom, bežim od njihovog smeha i pesama jureći do mora u koje se bacam urlajući kletve m/oja najodvratnija proklinjući i vrišteći na sav glas dan kada sam te na ovom svetu srela.

M/oji zvezdasti nervi cvrče od vode rameni pleksusi slabinski krsni pleksusi. Blaženo je vreme ovde napolju kada sam u tvojim rukama odmah operisana. Skalpel vešto vođen tvojim ljubljenim rukama odvojio je odstranio mišiće. J/a sam paučina od nerava sasvim ista kao na crtežima kratkog pregleda anatomije. Kažeš mila m/oja da vidiš kroz mene. Opisuješ m/i odvratnu vodu lišće sa drveća pa čak i kog su oblika i koje boje. Pada m/i kiša, to je muzika koju malo ženskih ušiju ima običaj da sluša tako. Izvini ako se smejem, ta kiša razdražuje razdražuje užasno mnogo dok se ti najfinijim krajem svojih prstiju bezumno poigravaš sa mnom, diraš u m/oje ramene nerve polukružne lakatne radijalne nervne završetke, svima vama želim da kažem da je to nešto najlepše, dirnuti su m/i mišići lica vilice, u tom trenutku zabljeskuju m/e svetlucavi pljuskovi, ne znam da li je to napolju oluja ili poruke mog mozga i očiju koje ne mogu da odgonetnem, na stotine loptica u trenutku postaju narandžaste proleću i ponovo se talože, snaga je ogromna, mislim da ne mogu da izdržim, padam u nesvest, ali tek pošto su m/i dodirnete potkožne vene na nogama, ko bi u to poverovao m/oja Sapfo, ali tek pošto su se m/oji veliki sedalni nervi pomerili ili tek pošto su m/oji nervi golenjače počeli nekontrolisano da se trzaju, ne pre nego što kažem ne znam kojim imenom da te nazovem tebe koja sada držiš obe svoje cele ruke na m/ojim ramenim pleksusima.

RAMENI POLUKRUŽNI
SREDIŠNJI LAKATNI KRSNI
SLABINSKI VELIKI SEDALNI
NERV STEGNENI, POTKOŽNI
NERVI GOLENJAČE TABANSKI
PARASIMPATIČKI POVRATNI
SIMPATIČKI SRČANI PLEKSUS
DIJAFRAGME KIČMENA
KUPOLA KIČMENI FACIJALNI
JEZIČNO-ŽDREONI OPTIČKI
AKUSTIČKI ČULA MIRISA
NERVNE ČELIJE TELAŠCA
HEMATITI LEUKOCITI
HEMOGLOBIN PLAZMA SERUM
VENSKA KRV

Vetar duva sa mora. Ovde usred žitnih polja spuštaju se galebovi. Izlazim na neki putić. Noć ne pada. Ne gledam nebo. Kada sam prvi put pala one su m/e uhvatile ispod ruku, hodam uz njihovu pomoć. Nesvestica m/e ponovo baca na zemlju. Stiskam usne kada m/e ljube i pritiskaju pitanjima. Neću reći tvoje ime. Ono neće izaći uz pomoć vazduha, neće otići iz mene. Nema sam. Sada više ne mogu da hodam. Ležim na nasipu pokraj puta. Okružena sam mirisnom svežom travom koju vetar povija. Ne gledam nebo. Crte tvoga lica sakupljene jedna po jedna ne sklapaju se u m/ojim mislima. Ne vidim ispupčenje na tvom grlu. Ne sećam se tvojih ruku ramena leđa tvog stomaka. Ne znam da je tvoja kosa izvanrednog ukusa kada se liže. Ne vidi se četvorougaono runo tvojih stidnih dlačica, ne vidi se ni tvoj nežni polni organ klitoris niti brežuljak izdužen usnicama kao krilima. Ne vidim više tvoja pluća stomak kosti tvoje krvne sudove. Ležim na nasipu. Noć ne pada. Tražim od vas da ako m/e volite vi sve, da zaboravite da postojim.

Koban je dan kada ću te pronaći u mirisnom moru dok m/e tvoj pogled miluje po ramenima i krstima. Iznenada ti prilazim, m/oja ruka dodiruje tvoju glatku i plavu kožu, stresaš se od glave do repa talasajući žustro vodu svuda oko sebe. Počinjem da hućem dugo kada se tvoj bok prilepi uz m/oj, kada te sa obe ruke stegnem dok te m/oje noge opkoračaju ispod belog stomaka a kolena stežu s obe strane. Vučeš m/e u brzom hodu, kosa m/i se odvaja od glave, ne vidim nebo ležeći na leđima sasvim duboko u vodi. Zelenoplava svetlost pravi oko tebe zeleni oreol. Beonjače ti se ne vide. Dok te držim za grlo rukama stegnutim oko tvog vrata, odmah uočavam oštrice tvojih širom otvorenih čeljusti. Obuzima m/e slabost u mišicama i udovima. Zbog tvojih čeljusti koje se otvaraju samo da bi m/e rastrgle kidajući m/i čas ruku čas dojkicu čas komad obraza ostavljajući m/i lice bez mišića ogoljenih kostiju, već više nemam snage da vičem, m/oja krv ističe u dugačkim crvenim mlazovima koji se mogu videti u vodi, ona te čini još krvoločnijom m/oja lepa prokleta ajkulo, onda m/e odbacuješ uprkos m/ojim molbama, povlačiš se i iz velike daljine m/e napadaš, glava m/i puca, vidim te sve veću tihi iznad mene. Jedno m/oje oko nestaje lagano i mlečno tone ne okrećući se. Šibaš m/e svojim repom pri odlasku i dolasku, šamaraš m/i lice s jedne i druge strane, ruke više ne mogu da podignem da bih zaštitila svoje obraze, svaki iščupan rastrgnut delić m/ene ti skupljaš i pomahnitalo proždireš, vidim te kako se u tišini naslađuješ sa nekoliko parčića m/oje kože među zubima, više te ne vidim m/oja proždrljivice truleži m/oja najkobnija m/oja što m/i zadaješ brige, bila bih srećna da mogu još uvek da budem odsjaj koji remeti tvoje kretanje u vodi.

Gledam te gledam, ne mogu a da ne zaurlam, tvoj lik je postao nepomičan, obrazi su ti beskrajno bleđi, znoj ti izbija na stomaku po ramenima krstima, iznenada ti obliva

čelo, kosa ti je mokra i dlake ispod mišica kao i stidne dlačice, usne ti se ne miču, na njima je zaleđeni osmeh, prevrćeš oči, telo ti se koči, mišići ti se grče, ruke su ti zgrčene, ispuštaš dugačak uzdah, najzad padaš, nemir m/e obuzima celu, jaučem, plačem, drmam te, ne pomeraš se, zovem te najnežnijim imenima kojih mogu da se setim, ljubim ti šake unutrašnji deo ruku potiljak stopala, m/oja pljuvačka sliva se u tvoja usta, jedem tvoju kosu, stružem zubima kožu tvoje lobanje, ližem te od stopala do olabavljenih usana, m/oj jezik liže tvoja kolena butine vulvu ližem tvoj stomak ližem tvoje dojke ližem tvoja ramena tvoj vrat bradu ližem tvoje zatvorene usne, svojim rukama stežem tvoje sasvim hladne, olabavljujem ti jedan po jedan prst, plačem, gledam te ležeći na tebi, obuzima m/e tako snažan bol i ljubav još snažnija od talasa koji su se uz snažan potres u više navrata obrušavali na mene, a ti živa gledaš me, smeješ se, kažeš još ti divljakušo nad divljakušama m/oja najluđa.

Stavljaš obe ruke oko njihovog vrata. Pomeraš se sedeći one te nose na prekrštenim rukama. Kolena i mišice su ti obojene. Kožne trake obavijaju ti grudi struk ruke ostavljajući gole tvoje podlaktice dojke stomak. Držiš svoje poprsje uspravno. Gledaš daleko ispred sebe. Pevaš zatvorenih usta uzdržanim izmenjenim glasom. Neke među njima skaču uz tebe uklapajući visinu intonacije različitim glasovima, zatim padaju ravno skupljenih peta praveći rupu u pesku u aleji. Tvoje nosačice počinju da te vrte najpre polako a onda sve brže, njihove uzdignute kose stoje horizontalno. A ti širiš ruke iza njihovih potiljaka, glas ti se uzdiže, usne ti otkrivaju zube. Kada one zastanu bez daha, počinješ da se smeješ na sav glas glave zabačene unazad otkrivajući jabučicu na svom vratu. Spuštaju te lagano stoječki ispod drveta bagrema oblog stabla čiji cvetovi opojno mirišu. A j/a sam ne mičući se prisustvovala tom prizoru. Bacam se oko tvojih kolena, stežem ih grlim te jednom rukom oko njih a drugom oko listova usnama prelazim od mesta gde izranjaju tvoje butine do okruglih čašica usne su m/i pripijene vlažim te jezikom pljuvačkom kako bi crvena put tvojih kolena sijala. Odmaknem se sednem na stopala da proverim da li se sjaje. Naginješ se rukama se držiš za m/oju kosu, vučeš m/e ka sebi, pokušavaš da m/e podigneš. Okačena o tvoje noge j/a se opirem pritiskajući tvoje potkolenice primoravajući te da se saviješ. Ne padaš. Sada si sasvim ukočena. Spuštam se niz tvoje noge i milujem ih kosom. Spuštam glavu na tvoja stopala kosa m/i se rasipa po tvojim golim prstima, m/oje ruke prolaze svuda oko tvojih nogu sasvim iza tebe, odjednom obujmljuju tvoje članke spajajući ih silom a ti si sve kruća. Cvetovi bagrema koje je vetar pokidao padaju na nas njihov miris se širi kada se drvo zanjše i opija me. Počinjem da drhtim tu pred tobom tako nemom. Čuje se huk mora. One trče i jure se po plaži. Sada se jedva vide. Sama si baš kao i j/a sa tobom ispred sebe.

Napadam tvoje glasnice i tvoje grlo crveno od krvi zaustavljenog glasa. Dolazim do dušnika, uvlačim se do tvog levog plućnog krila, tu prekrasna m/oja stavljam obe ruke u blede roze prijatnu masu koja se otvara malo kada je dotaknem, širi se u lepezu, kolena m/i se savijaju, primam u svoja usta sav tvoj zaostali vazduh. U njemu su pomešani tragovi dima, mirisi trava, miris nekog cveta, irisa čini m/i se, pluća počinju da lupaju, odskaču dok iz tvojih širom otvorenih očiju liju suze, hvataš m/e u zamku

m/oja usta kao sisaljka na lepljivoj masi tvog plućnog krila, krupni komadi mekani i lepljivi prolaze m/i između usana, lepe m/i se za nepce, zatim sve to prolazi u m/oju otvorenu usnu duplju, jezik m/i se ulepio nečim odvratnim, nekakav gel m/i silazi prema glasnicama, jezik m/i se grči, gušim se i ti se gušiš bez krika, potpuno je nemoguće ljubljena m/oja u ovom času zamisliti za nas bolje i smrtonosnije priljublivanje.

Uveče na brežuljku one prave kolo. Veoma često ih posmatram ne usuđujući se da im pridem. Sve ih znam po imenu jer sam se o njima raspitala u knjigama u biblioteci. Nabrajam njihove attribute, ispitujem njihovo ponašanje, nije m/i žao ako njihova hladnoća ostane vezana samo za likove iz knjiga jer su one tu ispred m/ene potpuno nepripremljene. Srce m/i lupa kada ponekad među njima ugledam tebe m/oju najvoljeniju m/oju neizrecivo odvratnu tebe kojoj iz dna svog želuca želim da nikada ne umre. Gledam te kako držiš Artemidinu ruku vezanu kožom za njene gole grudi, zatim Afroditinu, crne boginje ravnog stomaka. Tu je naravno i trostruka Persefona, Ašoret sa glavom/suncem, Albina najstarija od sestara Danaida, Epona najbahatija, Leukipa čija kobila bela i sjajna trči niz polja, crna Izis, crvena Hekata, Pomona i Flora koje se drže za ruke, Andromeda lakog koraka, plava Sibila, Ija sa belom kravom, Nioba i Latona zagrljene, Sapfo sa ljubičastim grudima, Gurino brza trkačica, Demetra sa žitom u kosi, bela Leukoteja, Ramnusia sa glavom/mesecom, sve vi igrate, sve udarate sve snažnije tabanima po zemlji. Nijedna ne izgleda umorno, dok Minerva kći Zejnina svira flautu a Atis Sappina prijateljica udara tam-tam. Ako se ti jedina od svih znojiš to te krasi jedina m/oja, njihovi prijatni prsti te dodiruju, tada si obasjana mnoštvom baklji, zraci se šire od tvog tela prema zemlji po ko zna koji put udarenoj. Uznemirim se kada te vidim raskomočenu među njima usijanih očiju kako izvijaš krsta grčevići se karlicu izbacuješ unapred u ritmu igre. S ljubavlju delite svetu pečurku, svaka zagrizla obod kapice, nijedna ne želi da postane veća ili manja. Jednim pokretom blažene Afrodite, sve oko tebe menjaju boju. Leukoteja postaje crna, Demetra bela, Izis plava, Ija crvena, Artemida zelena, Sapfo zlatna, Persefona ljubičasta transformacija ih sve više zahvata, spektar duginih boja prelazi im preko lica a ti ne menjajući kestenjastu boju kose ti počinješ da vrištiš, a j/a vas posmatram beskrajno uzbuđena iako lišena svete pečurke i čekam te sakrivena u lovoriku u cvetu i ti začas dođeš kod m/ene i ponovo odeš.

Prilazim ti iznenada, obuhvatam te oko struka, uzimam te, nosim te u pećinu obasjanu svetlima lampiona svetlo ljubičaste ljubičaste roze boje. Opireš se, udaraš, vičeš prodornim glasom. Vrata pećine pomeraju se tiho. Stavljena si na samu utabanu zemlju na pragu. Neke od njih se pojavljuju iz kosih prolaza i čvrsto te držeći kidaju ti

odeću. Jednu od njih, koja je iz čistog zadovoljstva stavila svoje ruke na tvoja usta jer si vikala, odmah si ujela. Zbacuješ glavu unazad, mlatiš njome na sve strane, prestaješ da se otimaš tek kada su one počele da te masiraju, tada bes nestaje iz tvojih očiju. J/a posmatram stojeći nepomična. Ništa ne pitaš. Četiri od njih donose veliki plitak srebrni bazen pun vruće vode. Potapaju te, kupaju te, skidaju tragove prašine i znoja sa tvoje kože. Uvijaju te u veliki bade mantil, parfimišu te, mažu uljima, češljaju te, daju ti čistu garderobu. Sada te j/a uzimam za ruku i vodim te na velike prekrivače. Sedaš na svoja stopala, stavljaš svoju šaku raširenih prstiju na svoje butine, posmatraš m/e nema ne prepoznaješ me. Puna kadionica se ljulja.

Zemlja u bašti valja se između tvojih zuba, vlažiš je pljuvačkom, hraniš m/e njome sa jezikom u m/ojim ustima tvoje ruke na m/ojim obrazima držiš m/e nepomičnu, pretvaram se u blato m/oje noge polni organ butine stomak stojim između tvojih nogu opijena snažnim mirisom sekreta koji izlazi iz tebe, pretvaram se u tečnost unutra i spolja. Blato m/i dolazi do mišića na butinama, dodiruje m/i polni organ, oblaže ga hladno i klizavo, usnice na njemu m/i se grče širi se prema abdomenu krstima plečkama, i m/oj potiljak je obavijen, vrat m/i se savija, jer ti još uvek držiš m/oje obraze u svojim šakama oblivajući m/e pljuvačkom i zemljom sa jezikom na m/ojim desnim. Mišići m/i se razdvajaju jedni od drugih zbog raskvašenih grudvi zemlje. Zahvaćeno m/i je celo telo. Prvi je otpao m/oj anus. Zatim obe polovine stražnjice. Bicepsi napuštaju m/oje ruke. Otpadaju m/i cele ruke. Jedino m/oji obrazi ostaju nedirnuti. Širi se veoma jak miris skvašene zemlje. Vidim travu uhvaćenu u snopu m/ojih mišića. Gubim hrabrost, prepuštam se tvojoj volji jadnice m/oja uopšte ne učestvujem u toj sistematskoj transformaciji koju vršiš nada mnom.

Ja sam odavno pripremljena za pojavu kada m/i telo neprestano potresaju razni drhtaji. Jedan hitri talas iz mog mozga poslat pod dodirrom tvojih prstiju silazi m/i u ramena. Leđa m/i se otvaraju u predelu lopatica i propuštaju leđne opne pričvršćene rebrima. Ljubičaste i providne one se odmah šire i počinju da lupaju. Izazivaš novi talas, tvoji prsti ga zaustavljaju negde kod m/oje vratne arterije. Sada se čuje samo slabi šum krila koje se kreće u krug dok udara, ono obavija m/oj vrat otvoren do potiljka gde se zaustavlja. Širi se iznad m/ojih grudi njegove crne žilice vide se na zategnutoj koži tamne slezove boje. Raširena krila koja neprestano lupaju dodiruju te ne sprečavajući te da se približiš, jedno od njih prelazi ti preko obraza, zbog drugog moraš da zatvoriš oči. M/oj mozak napadnut odašilje sve brže i brže talase. Krila neprestano niču sve većom brzinom. Ruke su m/i vezane za bokove sa dva ogromna krila crne boje, kada se skupe nisu deblja od ošttrice noža, od materijala sličnog crnoj svili od koje se šiju zastori. Po obliku bi se mogli uporediti sa krilima slepog miša.

Svako m/oje rebro je držač nekog novog krila koje niče. Poređana paralelno sklopljena krila iz profila liče na antene balegara. Razvijena ona počinju da šušte pokazujući prigušeni sjaj indigo ružičaste lila blede ljubičaste i ljubičaste boje. Stojiš pred njima išibana njihovim brzim lupkanjem otvorenih očiju štiteći lice rukama. Ona se i dalje umnožavaju sada m/i se ona pružaju duž kukova, na stopalima m/i rastu dve membrane i odmah se otvaraju providne ljubičaste lupaju i nose talase. Iz tvog grla izlazi blagi huk dok j/a stojim ukočena skamenjena pred tobom sva krila su raširena prožimaju te zastrašujućim pokretima zbog kojih u tom trenutku urlaš, a j/a te nejasno m/oja najželjenija j/a te nadmudrujem.

Sedi m/oja moćna m/oja najmilija čvrsto na svoja stopala, neka tvoje butine budu tvrde kao tuč, tvoja kolena od crvenice gline, neka tvoje ljubljene ruke spuštene naslonjene na tvoje spoljašnje stegnene mišiće nogu budu od zlata ametista žive, neka tvoj stomak bude zelen i sjajan i iste građe kao poleđina lista sa drveta, neka tvoje poprsje bude od kaljenog čelika, tvoja ramena od bakra, neka tvoja krsta budu od gvožđa, tvoj vrat od srebra, potiljak od kalaja, obrazi od platine, neka tvoje oči obožavana m/oja budu od olova istopljenog olova i od mleka, neka tvoja vulva bude od tvrdog netopljivog iridijuma strasna, neka tvoja vulva bude, usnice srce klitoris od irisa šafrana od mirisnog vatrostalnog osmijuma, budi jaka m/oja najlepša i najzbuđenija najglasnija m/oje ruke da te dodiruju kada promuknem pokušavajući da udvostručim tvoj glas.

U ARTERIJAMA KRV U AORTI
ŽILICE ARTERIJICE KAPILARI
AORTA VRATNA ARTERIJA
GLAVE VRATNA ŽILA
KORONARNA JEDNJAKA
PLUĆNA FACIJALNA
SLEPOOČNA ISPOD KLJUČNE
KOSTI SISNA RAMENA
MARAMIČNA BUBREŽNA
SLABINSKA BEDRENA KRSNA
LAKATNA NOŽNA GOLENIČNA
ŠUPLJA VENA ULAZNA VENA
PLUĆNA KOAGULACIJE
ZGRUŠNJAVANJA
USIRAVANJA OČVRŠĆAVANJA
UGRUŠCI KRVI UKRUĆIVANJA

M/oja ruka uporno pritiska gornji deo tvog levog obraza gde je koža obeležena ljubičastim ožiljkom, tako sam uspela da isteram tvoje očne jabučice, gledam ih kako vise, neki osećaj penje m/i se u grlo zajedno sa zadovoljstvom što gledam iza tvog oka. Odmah sam osetila i elastičnost očnog nerva pošto sam ne ispuštajući je prstima povukla očnu jabučicu. Mišići koji tvom oku omogućavaju da se pomera oduševljavaju m/e do te mere da jezikom opipavam mesta gde su povezani sa unutrašnjim i spoljašnjim nervima prostom vezom. Tim pokretima dodirujem deo tvoje očne jabučice koja je obično skrivena, prosipam pljuvačku po njoj, ližem je, stavljam je između usana, pritiskam je, valjam je celu u ustima, sisam je, gutam je, sisajući dolazim do tvog očnog nerva, pravim sisaljku u tvojoj očnoj duplji, udubljujem se, prolazim do pokretačkog centra iza tvog oka, uvlačim usta jezik prste, prolazim iza tvog ogledala, uvlačim se dalje, probijam se, dolazim najzad do leve hemisfere mozga, ti m/e odguruješ svom snagom svoje volje, sada se držim obema rukama, tvoja glava pod m/ojim ludačkim pritiskom odvaja se u predelu vratnih pršljenova, vetar je u svom snažnom naletu odmah uvlači, ne puštam te, nosiš m/e okačenu o tvoje vratne žile u vazduhu tvoja kosa m/oja ljubljena podignuta raščupana usta su ti širom otvorena.

Grad u kome ti živiš okružen je lavirintom u kome se one koje nisu dobrodošle gube odnosno one koje ne duvaju u rog u obliku polumeseca koji nose na grudima na kožnoj traci da bi se najavile glasom sirene kao i vi sve. Hodam odavno pokušavajući da nađem put u svakoj od aleja koje idu ukoso otupela od mirisa cveća suzdržavajući se da ne stavim svoj rog u usta kako bih ti prišla u najvećoj tajnosti. Bengali sa sivim glavama i plavim stomacima stoje stegnuti jedni uz druge na dugačkim granama lipa u visini ruke. Često sam prolazila ovom baštom vezanih očiju dok si m/e ti držala za ramena i vodila odbijajući često kada bih ti j/a to tražila da m/i odaš tajnu puta. Sećam se kako si m/e ujedala za potiljak, jeza m/e obuzme svaki put kada bi se ti zaustavila ostavljajući m/e samu u mraku, sećam se kako si se smejala koliko sam se uplašila kada sam te skinuvši povez izgubila iz vida, sećam se bola koji m/e je mučio dok bih te čekala dok bih te tražila duž pešćanih puteva, sećam se kako sam vrištala kad bi m/e ti iznenadila došavši m/i s leđa sećam se sa kakvom si m/i upornošću uvek stavljala povez ne dopuštajući m/i da saznam kako da dođem sama. Sada sam obeshrabrena. Sedim u grmlju jorgovana svetlo ljubičaste boje. S vremena na vreme devojčice se zabavljaju bacajući odozgo na m/ene narandže. Na m/oje molbe odgovaraju podsmehom. Ponovo odlazim, posmatram kuće na ostrvu koje se tu i tamo vide naizgled sasvim pristupačne, one se udaljavaju svaki put kada idem prema njima, nervira m/e što ne mogu da im se približim na toj horizontalnoj površini na kojoj se izgleda sve tačke pojavljuju samo na prvi pogled. Bliži se trenutak predvečerja kada m/e noge više ne drže, tada ležem sa rogom u ustima kako bih najavila svoju predaju i tonem u san.

Povez m/i drži oči zatvorene. U mraku sam. Odsjaj ponekad narandžasti bljesak prelome se između m/ojih kapaka i očiju čvrsto stegnutih povezom. A ti najdraža m/oja na trenutak pojačavaš pritisak naslanjaš dlanove na m/oje očne jabučice a one se okreću pod tvojim prstima. Snažno uzdrhtim kada m/i u noći bez mane dok ležim, butinama nogama člancima prođu žmarci, polni organ m/e osobito pecka, sitno podrhtavanje prelazi m/i na stomak, osećam gmizanje po grudima, koža m/i se ježi od bezbroj sitnih pokreta, obuzima m/e sve nepodnošljivija jeza, dolazi m/i do pazuha, zahvata m/i ruke sa unutrašnje i spoljašnje strane, dolazi m/i do vrata ramena, napada m/i usta obraze. Ježi m/i se celo telo. Odjednom osećam kako m/i se od ujeda otvaraju rupe na mnogobrojnim mestima gde god m/i je koža taknuta. Ti onda počinješ da pevaš veoma umilnim glasom m/oja otmičarko a j/a više ne mogu da ostanem nepomična, počinjem da se otimam, a žmarci su sve učestaliji i brojniji. Tvoje ruke odjednom m/i skidaju povez. Otkrivam da sam potpuno gola prekrivena velikim crnim paucima od pete do kose sva izujedana ispućala puna ujeda odvratnih plavkastoljubičastih plikova. Tvoji prsti su sa m/ojih usana sklonili nekoliko paukova da ne bih vrištala. Gledaš me, smešiš se beskrajno, m/oje oči uprte su u tvoje, obuzimaju m/e neizreciva radost i najveći užas, tako se j/a ponižavam m/oja glava je u tvojim rukama.

One m/e vuku do tvojih rasturenih delova, tu je jedna ruka, jedno stopalo, vrat i glava zajedno, kapci su ti zatvoreni, otkinute uši su tu negde, očne jabučice kotrljaju se u blatu, vidim ih jednu pored druge, prsti su ti odsečeni i bačeni na jedno mesto, vidim tvoju karlicu, tvoje poprsje je na drugom mestu, nedostaje nekoliko delova podlaktice, butine i cevanice. Od tog prizora muti m/i se vid, one m/e pridržavaju ispod mišica, kolena m/i klecaju, krici m/i nestaju u grudima, pitaju m/e gde da ti naprave svetište kojim redom da sakupe tvoje delove zbog toga se uspravljam i jaučem, zabranjujem da se tvoja smrt zabeleži, da izdajnica zbog čije si neodgovornosti rastrgnuta ne brine, objavljujem da si živa iako si raskomadana, sva užurbana tražim tvoje delove u blatu, m/oji nokti zahvataju najsitnije kamenje i kamenčiće, pronalazim tvoj nos deo tvoje vulve njene usnice klitoris, nalazim tvoje uši jednu cevanicu zatim i drugu, sakupljam te parče po parče, ponovo te sklapam, vraćam oči na mesto, spajam ivicu na ivicu rascepanu kožu, oduševljena lučim suze sekret pljuvačku u izobilju, time ti oblažem sve poderotine, stavljam svoj dah u tvoja usta, zagrevam tvoje uši ruke dojke, ubacujem sav svoj vazduh u tvoja pluća, uspravljam se da pevam, sasvim daleko vidim obalu ostrva i sunce kako obasjava more, razgonim boginje smrti koje sede na svojim stopalima oko tebe, započinjem divlji ples oko tvog tela, pete m/i se zarivaju u zemlju, polažem tvoju kosu na travnate grudve, j/a Izis najmoćnija j/a odlučujem da kao nekada ti živiš Oziris m/oja najdraža m/oja najslabija kažem da ćemo kao nekada m/i zajedno moći da stvorimo unuke koje će doći posle nas, ti onda m/oja Oziris m/oja prelepa ti m/i se osmehneš slaba iscrpljena.

Tvoji dlanovi na m/ojim dlanovima obuzima m/e klonulost, hvata m/e slabost u čašicama na kolenima, ti stojiš baš ispred m/ene nežna koža sa unutrašnje strane tvoje ruke naslonjena je na m/oju ruku, žmarci m/i prolaze epidermom, vidim kako m/i se pore proširuju, i tvoje pore čine isto, otvorene one skrivaju na hiljade sitnih dlaka istog sastava i boje kao na lobanji, rastu punom brzinom, osećam kako padaju sa tvojih ruku na m/oje, ne razlikujem tvoje od m/ojih do te mere su se izmešale tako istopljene, oba lica ostaju ćosava, ali one rastu ispod brade na ramenima grudima na leđima, ruke podlaktice sasvim su prekrivene, niču iz grudi, krsta, niču iz stomaka butina nogu, dosežu do naših stopala, jedino su nam vulve i runo na stidnici ostali nepromenjeni, dlačice su tako brojne da se čini da je to krzno sa veoma dugačkim dlakama finog sastava, stežem te m/oje ruke izgubljene u tvojoj kosi, počinjem da plaćem jer ne mogu više da dodirnem tvoju голу kožu. Ti se naprotiv smeješ, savijaš m/e u svoje naručje, pokazuješ m/i kako da uhvatim vetar, tražiš dašak, sva kosa ti se na trenutke raširi, podiže nas, omogućava da letimo, brišem suze o tebe krznena m/oja, lebdim m/oje ruke na tvojim rukama, vetar nam prepliće kose, češlja ih, četka ih, gladi ih, zbogom crni kontinentu ti krećeš ka ostrvu živih.

Suze žurno teku niz tvoje obraze, m/oje ruke prilaze i kvase se, sve krupnije toplije slanije suze padaju po m/ojim ustima, prekrivaju ti vrat ramena grudi, raznosim ih, širim ih po čitavom tvom telu, suze i dalje teku, nedra ti nadimaju jecaji, počinješ da štucaš, dugi mlazovi pljuvačke izlaze ti iz usta, između prstiju m/i se zadržava elastični sadržaj, razmazujem ga po svojim ustima čelu očima obrazima, teško m/i je da dišem, valjam te u tvoje sopstvene suze, sada su one čitava lokva oko tebe, neprestano izgovaram reči kojima ti udvostručujem suze, plaćeš bez prestanka, oplakuješ sebe, oplakuješ m/ene sa čudesnom snagom, obuzeto ti je celo telo, ramena ti se tresu, odskačeš jecaš sada jaučeš, tvoje suze naglo padaju kada ispraviš vrat, moliš m/e piskavim glasom, ali j/a ostajem prema tebi potpuno svirepa, onda ti počinješ da plaćeš još jače, opijaš se i opijaš m/ene dok tvoja tečnost m/oja raskalašna gospodarice, m/oja veoma uznemirena silazi u potočićima preko ostrvske plaže do mora.

Čim se mesec pomolio one su počele da slave. Mesečeva svetlost skoro uopšte ne baca sjaj na crne morske vrtloge. Plavetnilo neba na kome se vidi tek poneka zvezda, postaje još bleđe oko njih dok sjaje i podrhtavaju. Dozivam ih glasno. Žuborenje talasa remeti tišinu a kad ono prestane tišina opet zavlada. Vrući dah m/i ispuni pluća.

Barke su poređane bok uz bok. Prepoznajem tvoju barku koja se ljulja ravnomerno pored m/oje tvoj bok udara o m/oj, naše dve barke su tamnije od ostalih zato što su crne neprepoznatljiv je ljubičasti znak u tom času. Dolazeći iz unutrašnjosti ostrva one se u grupama približavaju obali mora noseći lampione i izbušene bundeve čiji se plamen koji osvetljava njihovu narandžastu unutrašnjost jedva malo pomera na vetru. Neke od njih lupaju u doboše. Većina njih nosi niske cveća na grudima i oko ruku, vidi se samo belo cveće koje nose devojke tamne puti, crveno narandžasto ljubičasto roze lila postalo je crno, izgledaju kao mrlje koje se mrdaju na telu bele puti. Neke od njih sviraju na flauti veoma prodorne arije. Neke na glavama nose srebrni nakit u obliku polumeseca. Druge lupaju dlanom o dlan i kreću se igrajući. Ima i onih koje se kreću dve po dve čutke sasvim po strani od povorke držeći se za ruke. Prave velike krugove po plaži, bele sveće ređaju tik jedne uz druge u velike mreže koje pokrivaju ogromnu površinu. U jednom trenutku čitava plaža je pokrivena. Nema nijednog praznog mesta da se crni, mnoštvo sveća zabodeno je u pesak i gori. One se kreću od jedne do druge figure menjajući poneki detalj u rasporedu. Tebe nema ni u jednoj grupi. Odavno sam otišla sa same obale mora, gde talasi kvase pesak i čine ga sjajnim. Tražim te. Ne pojavljuješ se. Nijedan plamičak niti pokret ne osvetljava tvoje šiljato lice blede obraze i nejasan osmeh. Ponovo stojim, posmatram more. U tom trenutku te ugledah, to si ti nema sumnje sasvim opružena na vodi obasjana mesečinom raširenih ruku s obe strane tvog bledog tela. Ulazim u more voda m/i je do pasa zatim m/i prelazi ramena, plivam snažno prema tebi, ležem pored tebe, čujem kako pevaš ne prekidajući m/oja veselnice ti m/e i ne gledaš, ni j/a to više ne radim. Kako noć odmiče one prilaze moru i bacaju svoje niske.

Crn je potok koji iznenada preseca tvoje telo na dve butine rastavljene po sredini kolena zategnuta prsate grudi na dva dela, samo na levoj strani se nalazi aorta srčana komora pretkomore čitavo srce. Ljubičasta je voda koja šiklja ispod lobanje oko režnjeva tvog mozga. Zlatna je reka koja teče iz tvojih očiju, razne njene pritoke kvase ti ramena i ruke. Vidim male talase kako se pomeraju, pljuvačka ti izlazi na usne kroz poluotvorena usta, pena ti prolazi između prstiju, promuklost ti obuzima stegnuto grlo. Pričam ti da ti se drveni brodovi vetrenjače mostovi koje su napravile devojčice oslikavaju u očima koje si iznenada zatvorila. U grudima m/i se razleže pesma u skladu sa polaganim kliženjem m/oje barke preko tebe, iz m/ene izlaze vrtlozi od kojih se iznenadni odbljesci svetlosti prelamaju kroz krošnje drveća mlečno sunce pada na tvoje blede grudi osmeh na tvojim rastegnutim usnama nejasan nem crni ljubičasti zlatni brzaci potoka na tvojoj vulvi mirne meduze opružene na tvojim dlanovima, usnule. Crna je ogrlica od crnog jantara ukrštena na tvojim grudima koja prolazi ispod tvojih dojki okružujući ih okrugli sjajni biseri sada pokidani ti se kotrljaju u ustima tvoji sasvim crni zubi otkriveni okrugli pokazuju njihovo brzo preobraženje crni crn potok zaleđen sjajan.

Vraćaš m/i se, j/a u tvojim rukama sam rukavica, nežno čvrsto neumoljivo držeći m/oje grlo u svom dlanu, udaram ludim, prija m/i strah, prebrojavaš vene i arterije, odbacuješ ih, dodiruješ vitalne organe, duvaš u pluća preko m/ojih usta, gušim se, držiš dugačka creva iz utrobe, razmotavaš ih, razvijaš, stavljaš ih da ti klize oko vrata, ispuštaš ih ona krče, ti vičeš, ti kažeš prijatan smrad, preteruješ, tražiš zelenu tečnost žuči, zarivaš svoje prste u želudac, vrištiš, stavljaš srce u usta, dugo ližeš, tvoj jezik igra se koronarnim arterijama, ti ga uzimaš u ruke, ne mogu da govorim, tvoji zubi grizu m/oje nepovređene obraze tvoje usne na rubu m/ojih usana a ti duge kose nad m/ojim licem nagnuta ti posmatraš, ne skidajući pogled s m/ojih očiju ti oblivena tečnostima kiselinama hranom sažvakanom svarenom, ti puna sokova razjedeni u smradu govana i mokraće pužiš do m/oje vratne arterije da je presečeš. Slava.

Naslanjam se rukama na vetar ispod drveća gde je u svom toku najsnažniji. Podlaktice su m/i podignute, veoma brzo se vraćaju uz telo, zatim se ponovo podižu, padaju i tako redom dok m/i se prsti na rukama šire. U određenom trenutku j/a se cela odignem od tla, osećam kako m/i trava miluje listove, i najzad, polećem, sledim uzlazni vetar koji m/e nosi i sve što treba da uradim je da mašem podlakticama svom brzinom. I sve m/i je lakše da letim utoliko što procenjujem koji nagib m/oj trup i karlica treba da zauzmu. Noge su m/i skupljene. Gledam gde sunce oivičuje oblake. Krećem se u tom pravcu. Jedva da sam zadihana. Kada sam dostigla određenu visinu opuštam se ležeći na vazduhu raširenih ruku i nogu, posmatram poljane, reku, oblake ispod sebe. Ulazim u hladni oblak koji m/e u jednom mahu kvasi. Onda mašem rukama, počinjem da letim dugo beskrajno prema suncu stisnutih usana, ne dozivam tvoje ime ma kako daleko da sam od zemlje, ne dozivam tvoje ime m/oja najzabranjenija, glasovi bi se izgubili u šišanju šuštanju škripanju hukanju vetra. Srećna sam što letim neprestano sve dalje od tebe.

M/oji prsti rastu ludačkom brzinom svaki dostiže dužinu petnaest puta veću od prvobitne. Predajem se tvom telu uvlačeći se lagano najpre nesigurno neosetno zatim sve upornije. Ti vičeš, izgovaraš sve reči koje mogu opisati iznenađenje bol radost koje se kreću od m/ojih ušnih školjki do najdubljih moždanih vijuga prožimajući ih u svim pravcima. Najsmelij od m/ojih prstiju kažiprst provlači se kroz tvoj rektum, tek što ga je stisnuo do završnog dela debelog creva m/oj kažiprst tuda probija prolaz kroz fekalije, dolazi do krivine creva, raste, dvostruko se savija, spušta se duž završnog dela debelog creva, opet se savija, dodiruje treći deo tankog creva praveći tako skoro čitav krug oko tankog creva u vidu lasa. Srednji prst je istovremeno ušao u grlić uterusa, prolazi kroz matericu, probija zid creva i ulazi u tanko crevo. Tako rasparčana deo po deo prestala si da se opireš, potpuno si nepokretna prikovana, padaš u nesvest nekoliko puta zaredom. J/a ti tada pričam, tražim da m/i kažeš da nastavim, ti to i radiš. Međutim želudac ti se grči, sve izlučevine koje dolaze do tvog stomka j/a postepeno skupljam a jezikom usnama brišem tvoju kožu. M/oj domali i mali prst ostali su van tebe iako su gurnuti kada i ostali prsti kako bi ti milovali krsta ramena potiljak dok j/a nastavljam svoje lagano neumoljivo zaposedanje tebe. Dva m/oja prsta unutra su se spojila, oni pokušavaju da prođu kroz dvanaestopalačno crevo od želuca do tvog jednjaka, pokušavam da dosegnem tvoje grlo, zatim usta iznutra, nastojim da m/e upiješ dok j/a gmižem po tvojoj unutrašnjosti da m/e potpuno ispljuneš izbaciš isповраćaš, molim te veoma umilnim glasom, isповраćaj m/e iz sve snage jagnjence učutkano kraljice mačko ispljuni me, isповраćaj me.

Nije blago rominjanje kiše ono što sada čujem, već padanje tvoje krvi po metalu, šiklja iz sedam otvora, arterije na slepoočnicama su presečene, karotida rasparčana, bedrene i podlaktične arterije su izbušene, j/a sam isprskana od glave do pete. Tvoja krv napušta svoje tokove. Natopljena sam, slavo, od tebe ka m/eni spušta se gusta magla, tupo lupanje tvog srca ubrzani rad aorte uljuljkuju me, padam u letargiju, pobledela si, smešiš se neizreciva nedodirljiva sada nedirnuta. Obuzima m/e strah da ću te izgubiti da neću moći da te dohvatim. Nagnuta nad ogledalom od metala grozničavo tražim otvore koje bih probušila na slepoočnicama vratnoj arteriji preponama ručnim zglobovima, ti ne možeš da učiniš više ništa za mene, podižeš kapke gledaš me, molim te da m/e sačekaš, naređujem ti, vičem ti na uvo, j/a sam sa tvog putovanja, krv m/i šiklja iz loše presečenih arterija, postajem nestrpljiva, u žurbi se rasparčavam, neko brujanje m/i povremeno dopire iz grudi u slepoočnice, tražim te u krvavom oreolu sunca, dolazim ljubljena m/oja pratim te dolazim približavam ti se, probila sam prolaz, sada se m/oja krv meša sa tvojom natapa te obe naše ruke stiskaju se sa unutrašnje strane, na kraju nam se javlja želja, krećemo jedna prema drugoj u velikim mukama.

Tvoje krljušti su tako stegnute da ti koža liči na tvrd i sjajan metal. Uživam da u prolazu dodirujem tvoju sferičnu površinu, okrećem se oko nje, debela si m/oja najljubljenija tako si debela da ne mogu celu da te sagledam. Polazim od tvojih očiju od kojih je svako bar trideset puta veće od mog. Prelazim rukom između krunica iznad koje ih okružuju. Ne mogu da ti sagledam lice. Vidim samo ili jedno ili drugo oko. Jedno od njih žuto gleda me, počinjem da podrhtavam. Tvoja opasna ogromna usta neprestano se otvaraju i zatvaraju, oslanjam svoj goli stomak na njih i na jednu jedinu usnu koja ih okružuje, od tvog blagog hladnog dodira sva se tresem. Odlazim pod tvoj beli stomak, spuštam se na njegovu glatku površinu spuštam svoje ruke i gola stopala, plivam po celom tvom telu, penjem se, dodirujem jedno od malih peraja kod tvojih očiju, pokušavam da ga razvijem, opire se, treperi kada ga pritisnem. Puštam se i kotrljam po tvom boku prelazeći s jednog na drugo veliko peraje, pokušavam da održim ravnotežu dok se ti krećeš velikom brzinom. Padam ispred tebe u predelu tvojih usta. Jednim pokretom ne zastavši ni za tren ti m/e svojom jedinom razjapljenom ponovo zatvorenom usnom mesečarko m/oja gutaš, ulazim pravo u tvoj ogromni sjajni crveni jednjak, padam niz unutrašnji zid, nešto m/e prebacuje od jedne do druge tačke u predelu kupole arterije, njeno lupanje m/e potresa celu, kotrljam se do srčane pretkomore a od srčane komore dele m/e samo membrane dva unutrašnja zida.

Ti si najviša, Ašoret boginjo nad boginjama ti si svemoćna, blagosloveno neka je ime tvoje za vjek i vjekove. Ti poseduješ svu snagu, ti si snažna neosetljiva kada stojiš na zelenom na ljubičastom nebu kada te sve one čekaju podignute glave, ti sijaš u tamnim noćima, ti oslepljuješ u letnjim danima, želja za tobom m/e je jednom zauvek obuzela zajedno sa užasom kao što pristaje svim tvojim obožavateljicama, zemlja drveće vode rečice reke mora zvezde na nebu zar one ne drhte pri samom pomenu pri samom treperenju tvog zastrašujućeg imena, mogu li da budem nema ili da m/i jezik padne kada m/e ostavljaš kao što sada činiš kada tražim tvoj crni sjajni lik tvoje zlatne udove tvoja snažna kolena, luda sam ako se žalim glasom slavne boginje preuzvišene Astarte koja nema ni početka ni kraja one koja jeste, one koja nije mogla da bude ona koja neće biti, Ašoret Astarta m/oja večno obožavana prizivam te preklinjem te, žedna sam tvojih suza dobronamernih suza isto koliko i tvog besa i tvoje krvoločnosti, nijedna te nije molila a da ti ne slušaš njen glas ti koja si stvorila svaku ženu samo da bi je ti volela, ljubljena m/oja pojavi se još ove noći da bih mogla da se opružim pored tebe da bi te m/oje ruke dodirivale da bi ti se m/oji mirisi dopali, pričaću ili naprotiv neću reći ni jednu reč po tvojoj volji, pevaću ili ću ostati da čekam da tvoj glas izađe iz tvojih usta m/oja sunčana m/oja nebeska m/oja neprikosnovena vladarko, blagosloveno neka je ime tvoje.

Tvoja kosa ukrućena gelom sija. Tvoje nepomične ruke stegnute su oko tvog grla. Zelena i plava zora propušta svetlost na tvoje golo udvojeno telo. Oči ti nisu zatvorene, ali ne gledaju. One noseći buktinje spuštaju se na kolena pored tebe, lice ti je obasjano svetlošću. Senka prelazi preko tvojih zuba, u ustima ti vidim nepce. Jedna od njih počinje da ti snažnim rukama lagano masira grudi leđa slabine stomak. Druga te uvija u ovčju kožu. Jedna zagreva vodu na vatri u snegu. Ključala voda u flašama zagreva tvoje skamenjeno telo tamo gde ga dotakne. Ukočena sam, bojim se. Počinjem da te ljubim najtoplije što mogu. Unosim svoj dah u tvoja usta u nadi da će doći do tvojih pluća. Sada sam gola, ležim na tebi, valjam se po tvom telu kako bih ti dala toplotu m/oje krvi m/ojih mišića. Neka mesta omekšavaju. Mišići na jednoj ruci. Udubljenje na jednom tvom ramenu, tvoje grlo, zglobovi na rukama i dlanovi. Obuzima te jedva primetno drhtanje. Vičem iz sve snage. Baklje trepere u rukama nosačica nagnutih nad tobom. Samrtni ropac sada ti izlazi iz usta, primam ga na svoje usne, čekam da izgovoriš neko ime. Nestrpljiva počinjem golim rukama da kopam sneg, tražim visibabe i crne kukureke da ih stavim na tebe. Pokušavaš da podigneš glavu, pomeraš ruke, gledaš oko sebe, tražiš vode. More oko ostrva je zaleđeno.

Otkrila sam na tvojim rukama ramenima na vrhu tvojih leđa na tvojim slabinama na tvom grudnom košu ljubičaste fleke poredane po koži tvog tela. Ti ih ne prikrivaš, ne prinosiš svoje ruke raširenih dlanova ka povređenim mestima pokazujući da je jedna od njih bacila oko na tebe. Stojiš naspram m/ene ukočenih svih mišića dok ti se osmeh sa usana širi celim licem koje m/e gleda. M/oji prsti dodiruju obline jednu po jednu, primećujem oteklinu koja raste i tačke dodira. Osećam bol od vrhova prstiju do zglobova šireći se duž m/ojih ruku do grla od kog će m/i grudi pući. U tom trenutku j/a pljujem parče svog desnog plućnog krila pihtijasta i mekana masa na dnu mog grla i na npercima. Uzimam ga između prstiju, vučem, čupam, držim ga ispred tvojih očiju ono je roze blede još živo, tresem ga, lepim ga, gnječim ga na tvojoj koži po ožiljcima u obliku bisera poredanih jedan pored drugog. I levo plućno krilo m/i u komadima dolazi u usta, njegova masa m/e guši dok prolazi njegova elastična struktura dodiruje m/oje zube, grizem ga, žvaćem, gutam ga, pljujem, raspršujem ga sa ivice m/ojih usana po čitavoj površini tvog tela. Naglo se trzaš. J/a sam uporna. Oblažem roze smesu po unutrašnjoj strani tvojih ruku. Na tvom licu nema osmeha već samo grčenje koje prethodi suzama. Ne dopuštam ti da plačeš. Neprekidno te mažem svojim živim cementom, ljuljam te u svom naručju, nosim te, naslanjam svoje usne na tvoje m/oj jezik te primorava da otvoriš usta, uguravam ti i poslednje izmrvljene ostatke svojih pluća koje ti gutaš od kojih se grčiš koje se pripremaš da svariš ili isповраćaš čije ubacivanje ne možeš da odbiješ koji iz mog tela izlaze na najgrublji način cepajući m/e m/oje grudi otvorene m/oje oči neprekidno prilepljene za duge ljubičaste znakove koji se uvek iznova pojavljuju ispod modrica kada ih vidim otme m/i se m/oja okrutnice najočajničkiji krik koji je ikada izašao iz mene.

Temperatura na ostrvu opada. Iznenadni tornado češlja obale odvezujući konopce barki ukotvljenih u lukama. Vetar na površini mora duva tako velikom brzinom da se ne može izmeriti. Na moru je veliki broj pecačica. Među njima si i ti. Prvi talas preplavljuje brane i jednim potezom potapa kuće i njihove stanarke. U vazduh se odjednom podiže počupano drveno kolje. Vidim nekoliko plivačica koje svom snagom pokušavaju da se odupru uzburkanom moru. Više ništa ne vidim. Klečeći u bašti držeći ruke na ušima razbarušene kose odozgo počinjem da se molim Sapfo m/oja najmoćnija ne daj da ona umre. Nagla plima odnosi jednu za drugom kolibe sa obale mora gde se suše mreže. Ako moraš da umreš najdraža m/oja neka onda čitavo ostrvo bude uništeno, neka nijedna od nas ne ostane živa. A j/a ponovo gledam prema pučini. Ne plačem. Vidim barke bez onih koje su u njima bile a koje su razbacane jedne preko drugih preko ruševina kuća. Onda se organizuje prva pomoć. Pomoću mornarske užadi kranova kuka moguće je evakuisati čuvarke morske obale među kojima je bilo malo gubitaka. Tela udavljenih su već položena na terase gornjeg grada. Stotine njih se brzo okupilo, pesme živo praćene tam-tamom pomažu da se operacije izvode što brže. Ne nalazim te. Među olupinama ne prepoznajem tvoju crnu barku sa ljubičastim znakom koji obožavaš. Idem prema koralnoj pećini u kojoj bismo često zaspale od umora. Tamo zaklonjene od oluje u apsolutnom miru bez i najmanjeg huka razbesnelog vetra bez ikakvih poziva ili pogrebnih pesama ili pesama za vreme rada ti spavaš udnu barke pobednice m/oja nasmejana, narandžasti odsjaji koralna rasipaju se po tvom golom telu kako se talasi pomere. Tako ti je Sapfo najmoćnija pomogla da dođeš do pećine koja je spasila više vas za olujnih dana. Plivam žurno do tebe. Padam ničice pored tebe. Počinjem da pevam veoma umilnim glasom u slavu Sapfo za vjek i vjekove amin.

Tvoja šaka zatim tvoja ruka ulaze u m/oje grlo, prolaziš kroz grkljan, dolaziš do pluća, pregledaš m/i organe, sve činiš da umirem u paklenim mukama a j/a se smešim, čupaš m/i želudac, kidaš creva, unosiš najveći bes u m/oje telo, urlam ali ne od bola, j/a sam spojena dodirnuta, prolazim kraj tebe, sitne čestice moga j/a svetlucaju, pretiš mi, želiš me. Drvo m/i raste u telu, pomera svoje grane beskrajno snažno i blago, to je u stvari žbun pun plamenih bodlji cepa drugu stranu m/ojih vidljivih mišića m/oje unutra m/oju unutrašnjost, ispunjena sam, ne sanjam, ti si prodrla u mene, sada moram da se borim da ne puknem da bih nastavila da potpuno osećam, gomilam te u svim svojim organima, pucam, prikupljam se, ponekad tvoja ruka ponekad tvoja usta ponekad tvoje rame ponekad čitavo tvoje telo, u mom ranjenom želucu tvoj želudac odgovara u m/ojim krkljavim plućima tvoja pluća krkljavu, želim da završim bez lica bez naličja čini m/i se da m/i je želudac između dojki dok m/oja pluća prolaze kroz kožu na leđima.

Tri kobile pri punom svetlu dolaze jedna pored druge. Sunce obasjava njihovu dlaku na bokovima. Posmatram barice slezove i blede zelene boje na dugim trakama mokrog peska. Ti posred njih koračaš mračna, zabacuješ grivu, počinješ da ržeš, približavaš se, tvoje žute oči uperene su u mene. Sada je hod triju rasedlanih kobile sporiji, dlaku im je skvasilo more ona sija, koža i mišići poigravaju, nema nijedne mušice da ih pomiluje samo vetar i neumitna vrelina sunca. Kopita im se savijaju neverovatno sporo, dugo vidim prevoj u predelu čašice, zatim ponovo dodiruju zemlju, dok se podiže drugo kopito. Bok uz bok vi prilazite tvoja usta nisu stegnuta demom otvorena su zubi su ti otkriveni zadihana si, drhte ti nozdrve. Prišavši m/i ti se spuštaš na kolena kao jahaća grla pred devojčicama na slikama, savijaš glavu i tresesh njome. Pružam ruke ka tvojoj grivi, držim ti glavu, prelazim jezikom preko tvoje njuške, klizim preko tvog stomaka kako bih te uzjahala. Tada se uspravljaš, tvoja dlaka grebe m/oju vulvu i m/oje butine, m/oj stomak je pripijen uz tvoja leđa i ležem. Počinjete da galopirate prema moru, ržete iz sve snage, vetar m/i zviždi u ušima, tera m/i kosu unazad, dojke m/i odskaču, kada se okrenem vidim kuće na ostrvu sasvim sićušne i daleke, onda i j/a počinjem da ržem što jače mogu, kotrljam se po tebi, padam na zemlju, sada sama galopiram u želji da ubrzam i sustignem vas, m/oja kopita radosno riju pesak, sunce iznad mora prži m/i oči, ulazimo pravo u more, koja će se od nas dve vratiti ni ti ni j/a m/oja najdraža, tvoje telo se puši, nozdrve ti se šire, m/oj bok dodiruje tvoj, voda m/i daje svežinu, sunce i more m/e zaslepljuju, buka dopire od talasa, jedan topli dah obavija m/i se oko vrata tvoj je.

LEĐNI BEDRENI OKRUGLI
ČETVRTASTI TROUGLASTI
PIRAMIDALNI TRBUŠNI
SEDALNI BICEPSI TRICEPSI
AHILINA TETIVA MIŠÍCI
ODVIJAČI GOLENIČNI
UZVIŠENI JADNI DIVNI
KOMPLEKSNI DIJAFRAGMA
VAGINA ANUS MEKO NEPCE
VEZIVNO TKIVO MOŽDANA
OPNA DURA MATER
ARAKNOIDA PIA MATER
BEONJAČA ROŽNJAČA
MREŽNJAČA ŽILNICA DESNI
PLUĆNA MARAMICA TRBUŠNA
MARAMICA EPIPLON

Kosa ti je razapeta preko lica. Svaki pramen je izdvojen i pričvršćen za polukružni obruč oko cele tvoje glave i svom dužinom ti je kosa odvojena od lica. Tako zategnuta ona odzvanja kada vrhovima prstiju predem preko nje. Beskrajno umilan i slabašan zvuk menja se po celoj širini instrumenta. Lice ti je potpuno prekriveno ovim tamnim i ukrućenim velom. Gledam te odozdo, obrazi su ti sasvim bleđi. Svaki put kada m/oji prsti zasviraju na tvojoj kosi počneš da uzdišeš. Sada se sve veštije i brže krećem po njoj. Zvučni talasi stvaraju pritisak oko nas, modifikuju se u vazduhu, počinje lagano pomeranje, stvara se vrtlog, oseća se strujanje. Iznenada te uzdiže, teturaš se, podiže te. Ruke ti se upliću u m/oju kosu, sada uzlećeš, vučeš m/e držeći m/e za kosu. Počinješ da se okrećeš u krug, j/a sam tvoje kretanje, i j/a se okrećem lagano u krug m/oje ruke traže oslonac. Sada više nije moguće zaustaviti kretanje ma kako sporo ono bilo. Nezadrživa snaga izvire iz tebe odnosiš me. Zatvaram oči. Prepuštam se. Prstima pipkam do tvoje kose dodirujem je i ona počinje da pušta zvuke. Sada se može čuti veoma glasna muzika. Pevaš u isto vreme. Zvuci se razležu šire postaju sve jači. Sve se brže okrećeš noseći i mene. Pevaš sve glasnije. Sada se okrećemo prilično brzo u visini palminog drveća i naglo počinješ otmičarko m/oja da se smeješ i istovremeno m/e vučeš ravno iznad ostrvskih kuća pored mora.

Sećam se odvrata m/oja letnjeg neba kojim je plovila magla toplote u crnoj noći kada si m/e zatvorila. Oči su m/i zatvorene, uši začepjene, grlo napunjeno do samih usana, m/oje mišice su pune, pupak m/i je preplavljen, vagina m/i je ispunjena od uterusa do usnica, debelo crevo je prepunjeno do analnog otvora. Sećam se oblaka prašine, još uvek se sećam odbleska sunca na lišću drveća, sećam se reke, sećam se ludačke jurnjave po livadama prekrivenim toplim senom m/oja najmonstruoznija u nepokretnosti u kakvoj m/e držiš. U slabinama kroz bedrene arterije kroz igle u m/ene prodire tečnost koja m/e parališe, bubrezi samo što m/i se ne raspuknu, pritiskaju m/oja pregrejana creva, u grlo m/i prodire tečnost kroz vratne arterije razliva se u mozgu, svi krvni sudovi m/i poskakuju, jezik m/e guši težeći da izađe iz m/ojih usta. Sećam se nežnog dodira grudi i stomaka polaganih vijugavih odlazaka i dolazaka blagosti kože prefinjenosti čula dodira u paklu na koji si m/e osudila m/oja mučiteljko bez utrobe nagomilana na m/eni užasno zatvorena skačem u hiljadu komada a ne mogu potpuno da se raspadnem.

Budi m/e velika buka na kružnom toku. Ti se već vraćaš sa vestima. Prve koje su ustale najavile su prosto i jednostavno nestanak samoglasnika. Vlada preneraženost. Čuju se mnogobrojne jadicovke. Treba da m/i napišeš informaciju kako bih shvatila njen smisao. Tvoje usne tvoj jezik oblikuju neki novi jezik sa guturalnim glasovima,

konsonanti se izgovaraju jedan za drugim ispreturani proizvode groktanje krčanje struganje glasnih žica, tvoj glas neiskusani u tom izgovaranju se ubrzava ili usporava a ti ipak ne možeš da prestaneš da govoriš. Potpuno novi rezultat pomeranja tvojih obraza i usta nemogućnost glasova da sebi prokrče put iz usta tako su smešni da se davim od smeha, padam poleduške, teku m/i suze, posmatram te nepomičnu nemu, smeh m/e sve više obuzima, ti iznenada bivaš zaražena, prskaš u smeh, dobijaš boju u obrazima, padaš na leđa dok slušamo njihovu dreku napolju njihova pitanja u dugim nerazumljivim rečenicama koje bi izgovorila jedna od njih i ponovile mnoge druge a koje bi se onda neprestano ponavljale. Jedna koja je upravo došla puštala im je u pravilnim vremenskim razmacima tužne zvuke tam-tama koji je udarala u ritmu posmrtnog zvona. Čudnovato sazvučje preobraženog jezika koji sada ponavlja sve veći broj glasova stvara talase vazdušnog kretanja mase oblaka koji se ne mogu kontrolisati. Čuje se tupa tutnjava, smenjuju se zaslepljujući bljeskovi, počinje oluja uz takvu lomnjavu da jednim naletom nadmašuje hiljade glasova. One sada beže niz peskovite aleje ostrva tražeći zaklon u otvorenim kućicama. Kiša počinje da dobuje. Neko udara snažno tam-tam negde daleko samo ovog puta u brzom ritmu. Njihovi glasovi se spajaju i one pevaju. Veoma jak miris mokrog lišća i trave u baštama dolazi do mene, ti stojiš ispred mene, vidim da plačeš i da se smeješ u isto vreme junice jagnjence m/oja najljubljenija neka te jadi zauvek napuste.

Ostavljam te samu u prostoriji u kojoj si razgovarala sa m/nom kao sa strankinjom kada m/e nisi prepoznala uprkos svetlosti lampi. Na m/oju naredbu one pripremaju m/oje iskasapljene udove ruke butine noge sa kojih je koža pažljivo oguljena i dugo kuvana, postavljaju ti ih u raznim sosovima na blistavim tanjirima a svako jelo ima drukčiji naziv kako bi ti se dopalo. Ti ih jedeš sa zadovoljstvom jedno za drugim ne prepoznajući ih ne iznenađujući se zbog njihovih imena. One ti prinose posudu da opereš ruke i zaleđeno voće po kome prepoznaješ šta si jela i od koje. Odmah počinješ da povraćaš, od slepoočnica ti iznenada poteče znoj niz obraze kao da plačeš, padaš potbuške želudac ti je potpuno zgrčen od štucanja ne možeš da udahneš, one te pridržavaju ispod mišica, one ti šapatom nabrajaju dugo svaki delić one koju si pojela sve dok nisi ne tražeći milost potpuno izbacila hranu koju sada zamenjuju dugi mlazevi zelene žuči zatim krvava smeša jezik ti je isplažen, gušiš se, ispljuvavaš me, povraćaš me, potpuno gubiš boju, za trenutak se onesvešćuješ proklinjući me, kada su ti se svest i sećanje povratili nastavljaš da m/e bez prestanka s naporom izbacuješ.

Dve crne barke približavaju se jedna drugoj noseći na sebi identični ljubičasti znak. More je potpuno ravno. U njemu se prelama plava i zlatna svetlost. Kada su i jedna i druga barka došle bok uz bok ustaješ koliko si visoka i staješ ispred m/ene licem u

lice. Bez znaka borba počinje, ruke traže ruke, ramena dodiruju ramena, noge butine oslanjaju se na ivice barki, gola stopala grebu po palubi pokušavajući da hitrim pokretima opkorače obe barke. Na velikoj dubini vidim tamne ajkule kako neprestano dolaze i odlaze. Odjednom m/e obuzima strah, pokušavam da te odgurnem, oslanjam se dlanovima na ivicu m/oje barke, pritiskam tvoju barku, pokušavam da ih razdvojim, savijam se od napora. A ti m/e u jednom trenutku udaraš u potiljak sečivom koje držiš u ruci. Pokušavam da ustanem, naslanjaš svoje dlanove na m/oja gola leđa, tako se podižeš, savijaš u luk, kliziš iza m/ene do dna m/oje barke. Počinjem da drhtim, dlake m/i se ježe a tvoje ruke drže m/oje na krstima. Obavijaš m/e jednom svojom rukom, podižeš me. Jedna m/oja noga dodiruje vodu, razjapljene čeljusti jedne od ajkula nemilosrdno su je rastrgle. Druga noga m/i je savijena pod pravim uglom. Čvrsto oslonjena na bok m/oje barke ti m/e obaraš, bacaš obe m/oje ruke ajkulama koje ih proždiru vukući m/e ka dnu, kasnije m/i je i glava iščupana, u jednom trenutku m/oje oči gledaju gore u glavu koja pada i vide najgnusnije čudovište od svih divni pokret koji praviš bacajući što dalje m/oj obogaljeni trup i karlicu.

Prokleta neka je ludilo u koje upadam kada čujem tvoj glas potpuno gola odvojena od tvog tela daleko od tvog grla koje ga ispušta. Takav zvučni talas m/e dodiruje da m/i popucaju krvni sudovi u slepoočnicama u dnu m/ojih očiju na površini srčane pretkomore. Dopire m/i do ušiju čekići udaraju snažno po nakovnjima kružni kanali puževi počinju da tutnje, poljuljan m/i je čitav mozak, grlo m/i se steže, oči m/i ispadaju pod pritiskom koji ih isteruje iz očne duplje, jezik m/i izlazi iz usta. M/oja pluća pokušavajući da istisnu sav vazduh koji je u njima skupljaju se neverovatnom brzinom. Tvoj glas m/e sve više opija, u kovitlacima m/i silazi do dna želuca, prolazi kroz dvanaestopalačno crevo, prati sva vijuganja m/ojih creva, pritiska me, udara m/i po svim unutrašnjim zidovima, napunjena su m/i sva šuplja mesta, najzad sam isečena na komade, ruke noge m/i vise, pritisak se pojačava one najzad otpadaju. Stvara se crnilo u očnim dupljama na bubnjevima u ušima u mom grlu, povređeni potiljak m/i se savija i odvaja od mog trupa, čitavo telo rastavljeno na delove ide u stranu želudac crn dvanaestopalačno crevo crno utroba crna srce crno vulva crna žuč zelena u crnoj tmuni u kojoj živi samo tvoj glas, taj nesnosan glas m/oja najdraža progoni m/e lovi m/e gubi m/e rastavlja m/e sastavlja.

U spojenom tvom i mom telu nastaju bušotine, naši mišići spojeni po homologiji razdvajaju se, prvi dašak vetra koji se uvuče u pukotinu širi se neverovatnom brzinom, snažno udara u tebi i u m/eni istovremeno. Ti m/e drmaš i j/a drmam tebe. Tvoji zubi udaraju o m/oje. Huk izlazi iz tvojih usta a možda je iz m/ojih. Ti se naginješ u stranu, j/a takođe. Osećam razne vetrove koji nas opsedaju. Umnožavaju se

otvori na našim telima zbog kojih puca m/oja koža i tvoja takođe. Produženi su kanalima iz kojih ne lipti krv. Svuda prolazi vetar, kroz sve rupe. Osećam ga kako prelazi iz tvog želuca u m/oj, prolaz je u predelu otvora naših grla, ponire u hodnicima iskopanim u našim spojenim ramenima, spušta se uzanim otvorima između naših prilepljenih mišića na rukama. Postaje tako snažan da nas gura jednu na drugu, slepljuje nas, spljoštava. Pod njegovim pritiskom možemo samo da pokušamo da uđemo jedna u drugu. Tvoje oči sijaju. Kosa ti je zamršena, udara ti o obraze, dodiruje m/i čelo. Otvori su sada bezbrojni u predelu abdomena u tvojim grudima i u m/ojim duž naših isprepletanih udova, mogu se videti svuda, svuda isti vazduh prolazi kroz tebe kroz mene. M/oji prsti uranjaju u otvore na tvojim leđima tvojim slabinama, tvoji prsti ulaze u rupe na mom potiljku m/ojoj lobanji. Na kraju nas zahvata oluja, ona besni svuda po nama, raspršuje mišiće. Najpre čujem tvoje jauke, zatim čujem sebe kako jaučem kao i ti, to je u stvari brujanje sirena, oni odjekuju u tunelima otvorenim svuda po našim telima koja su sada jedan organizam kroz koji prolaze podrhtavanja ispunjena sopstvenim strujanjima, nije li tako najdraža m/oja?

Užas m/e hvata kada te vidim nemilosrdnu i tako spokojnu. Prilazim ti, pričam ti ti m/i ne odgovaraš, pokazujem ti pokretima svoju vernost, ti m/e ignorišeš okrenuta cela prema polju bundeva koje prebrojavaš, strah m/i silazi u čašice na kolenima, jedva da mogu da stojim, glasno uzdišem, najveću hladnoću osećam između lopatica u slabinama u pleksusu. Počinjem da jecam, jadikujem piskavim glasom, izgovaram sve reči koje znam. A ti ravnodušna šetaš kroz povrtnjake. Beležnica koju držiš ispred očiju već je puna znakova. Počinjem da igram veoma nespretno sa isprekidanim pokretima pajaca, ti m/e ne vidiš. Pevam pesmu koje se sećaš, bacam se potrbuške ispred tebe, opkoračuješ m/e i nastavljaš zadržavajući pogled samo na povrću koje puzi po zemlji. Govorim ti o svom dugom hodanju o svom nepresahlom poletu, ti m/e ne slušaš, samo polje pod tvojim stopalima zaokuplja tvoju pažnju. S vremena na vreme oteraš mušicu koja ti stane na obraz. Na taj pokret koji je za m/ene znak j/a odgovaram znakom pomirenja, ti ne obraćaš pažnju, šetaš alejama ne žureći gotovo klizeći na stopalima. U jednom trenutku j/a padam na grupu bundeva koje m/e udaraju snažno u stomak kradući ti pogled. Onda ih j/a čupam što brže mogu, vučem za stabljike, bacam ih što dalje mogu puzeći po povrću gutajući jednu celu i odmah je povrativši čitavu mrvim ih između snažnih dlanova dok se one raspršuju u mlazevima vode i semenki, zatim ustajem trčim, sve ih gazim pred tvojim očima, idem tamo amo besno uništavajući čitavu letinu za ostrvo za koju si se pobrinula. Ti m/e posmatraš, proklinješ, prizivaš protiv m/ene paklenu Persefonu trostruku boginju, udaraš m/e kolenima pesnicama, nešto m/i bljesnu u slepoočnicama, tvoje reči pune mržnje odzvanjaju m/i u ušima, vidim tvoje oči i m/oja kolena se nesalomiva m/oja najzad savijaju pred tobom.

Baš pored tvojih članaka duboko zarivenih u zemlju nešto se mrda, komadići zemlje se pomeraju, kotrljaju se kamenčići. Prva zmija koja se uvija oko jednog tvog članka je sjajno crna sa narandžastim prstenovima. Ona se uvija, okreće, navaljuje svojom čeljusti sa račvastim jezikom na tvoj list, dolazi do tvoje potkolenice na koju se oslanja, okreće se oko tvog kolena, dolazi do tvoje butine i u njoj dodiruje unutrašnje mišiće i primicače. Sve su brojniji odroni u donjem delu tvojih nogu. Zahvaćena je i tvoja druga noga prekrivena prstenovima stegnuta. Taj odron nastaje zbog stotina otvora u unutrašnjosti zemlje sada rastresite. Tri zmije, zatim jedanaest zatim po tridesetak izlaze gmižući. Sve su crne sa narandžastim prstenovima. Odmah se brzo primiču sa čeljustima na zemlji na koju jedva da se oslanjaju. Gmizanjem stižu do tvojih nogu. Stežu te u jednom trenutku prekrivaju te celu. Neke od njih mlohavo vise sa tvojih nepokretnih podlaktica. Neke silaze niz tvoj torzo, vijugaju između tvojih dojki. Neke krivudaju između tvojih lopatica. Jedna od njih sva je uvijena oko tvog potiljka. Jedna pokušava da dodirne tvoje oči prekrivene kosom. Pri prvom dodiru tvoja se koža po površini naježila i ta se jeza proširila na čitavo tvoje telo, ježe ti se folikuli dlaka i završeci dojki. Tvoju kožu zahvata sasvim novi niz reakcija lučenje vode jedva primetne iznad tvojih usana na pregibu ruku i nogu zatim obilato znojenje prolivanje znoja koji natapa tvoju kosu mišice i tvoje runo na stidnici sliva ti se niz noge preko gomile zmija kaplje ti na stopala kvaseći prevrnutu zemlju. Najzad se pojavljuju zelene ljubičaste crvene fleke u vidu tankih ploča, grlo ti se vidi u visini vratne arterije, koža ti se ljušti na sve većem broju mesta. Zmije su na kraju prekrile sve delove tvog tela. Sada ti polako počinješ da se uvijaš i razvijaš m/oja najodvratnija krivudava crna narandžasta.

Hodam po crnoj zemlji. Pokrivena je cvetovima trešnje. Posmatram crnu vlažnu zemlju koju m/oja gola stopala dodiruju. Nežni dodir m/e zaustavlja. Ispod tabana spazih tvoje očne jabučice, malo sam ih ulubila. Bez kapaka gledaš m/e iz grudvi zemlje, tvoje oči m/e posmatraju, odskačem malo unazad, naginjem se, bacam se potrbuške kako bih ih pokupila u udubljenju svojih dlanova. Eno tvojih spojenih usana bačenih malo dalje od mesta po kome m/i ruke čeprkaju. Čitavo tvoje telo je raskomadano, sakupila sam pune šake tvoje kose, tvoj nos je nešto malo dalje, lice sve razbacano. Počinjem da vičem iz sve snage, gmižem po zemlji nakostrešene kose. Prepoznajem jednu tvoju ruku a zatim i drugu. Nalazim tvoje dojke tvoje presečeno grlo, pipam tvoje otvorene šake, tu su i tvoje butine, tvoja kolena cele tvoje noge. Rušim se padajući na tvoj stomak, krvave suze teku m/i niz obraze, dozivam te piskavim glasom, srce m/e boli, svisnuću, iskočiće na usta. Vidim tvoje uši. Prekrivam ih poljupcima. Širom obrađenog polja razbacano je tvoje toplo telo koje još krvari. Sakupljam te komad po komad. Sastavljam te. Ližem svaki tvoj delić umrljan zemljom. Pričam ti. Povraća m/i se, gušim se, jaučem, govorim ti, želim te tako neverovatno silno da se tvoji delovi iznenada sastavljaju, ne nedostaje ti nijedan prst nijedan komadić. Tada počinjem da ti šapućem na poluotvorena usta nos uši vulvu,

neprestano ti šapućem ležeći na tebi gola na crnoj zemlji. Cvetovi trešnje padaju po tebi, j/a ih sklanjam.

KAVERNOZNA TELA
VAGINALNE KUPICE SKELET
KIČMENI STUB KLJUČNE
KOSTI REBRA GRUDNA KOST
NADLAKTICA ŽBIČNE KOSTI
LAKATNE KOSTI RUČJA
DORUČJA KOSTI PRSTIJU
BEDRENE KOSTI KARLICA
KRSTA KOKSIKS BUTNE KOSTI
ČAŠICE NA KOLENIMA
CEVANICE GOLENJAČE NOŽJA
DONOŽJA STEGNA MASTOIDE
OČNE DUPLJE ČAŠICE NA
KOLENIMA VENERIN BREG
VULVA MATERICA BEŠIKA
CREVA BUBREZI SLEZINA
JETRA ŽUČNA KESA ŽELUDAC
PLUĆA SRCE

Kada je zamolim, Sapfo pusti nad ostrvom ljubičastu kišu sa mirisom jorgovana. Ne krijem se ispod drveća kako bih izbegla vlagu ili da bih posmatrala razne mnogobrojne znake između neba i zemlje. Ostajem uzdignute glave, otvorenih usta, zahvaljujem Sapfo nežnoj boginji dok m/e ti najsjajnije m/oja držiš za ruke. Oblaci su tek nešto malo tamniji nego voda koja iz njih kaplje, sunce ih obasjava prozirnošću, brežuljci ljubičasti i okrugli su njihov lik u ogledalu, masline izgledaju bleđe zbog kontrasta više srebrne nego zelene. Puštaš m/i ruke da bi m/i odvezala kaiš, skidaš m/i odeću, gledam šta radiš, i ti si gola, koža ti je bela pri ljubičastoj svetlosti, usne su ti slezove boje, tvoje kestenjaste oči su slezove boje, kosa ti je smeđe slezove boje, podižeš ruke, počinješ da se pomeraš i pevaš, zviždiš između zuba, pevaš, zahvaljujem na sav glas pažljivoj Sapfo, ponavljaš m/oje rečenice u pesmi koju pevaš, rastežeš ih, beskrajno ih moduliraš, okrećeš se oko sebe, voda te udara po obrazima ramenima dojkama po stomaku leđima zadnjici po butinama listovima, po koži ti se pojavljuju ljubičasti pečati, postepeno se šire, ogromni krugovi prekrivaju ti čitavo telo, m/oji prsti ih dodiruju a ti se smeješ, podižeš stopala kako bi ti se i tabani obojili, padaš na leđa na potpuno ljubičasti pesak, zahvaćena je i unutrašnjost tvojih ruku i tvojih butina, udišem te m/oja najmirišljivija, opojno mirišeš na jorgovan, Sapfo nije to bolje činila privijajući te na svoje ljubičaste grudi, sada te ližem, ti se kotrljaš, na hiljade zrnaca ljubičastog peska zabada ti se u telo, blistaš svim svojim žarom, tvoja kosa tvoje runo na stidnici dlačice ispod mišica sasvim su lila i kada j/a zaronim svoj pogled u tvoje ljubičaste oči ljubljena m/oja j/a ih ne prepoznajem, vučeš m/oje prste da dodiruju tvoje telo kako bih se navikla na tvoj novi izgled da bih te odgonetnula m/oja najoblivenija slezovom bojom, slava nek je Sapfo za vjek i vjekove.

Ti si među beračicama lavande. Sunce je već visoko na visoravni. Pratim pravolinijsko pomeranje vašeg reda po crvenoj i suvoj zemlji. Vetar ne pomera obode vaših slamenih šešira. Ne čuje se nijedna ptica. Pravo ispred vas vidi se more ravnomerno plavo izbledelo od sunca u dnu najviše litice na ostrvu. Napustila sam osmatranje ribarskih barki čiji dolazak moram da najavim duvanjem u rimsku trubu. Na kraju mola sa svake strane vidi se m/oje upražnjeno mesto. Krećem se u uzastopnim skokovima, najčešće ležim potrbuške na ivici polja. Odavde ne razlikujem tvoju siluetu. Kada je najzad prepoznam, jedna od njih daje znak za odmor. Jedna za drugom one se spuštaju na zemlju položivši velike jutane džakove. A ti i dalje stojiš m/eni okrenuta leđima gledaš more pravo ispred sebe. U jednom trenutku prinosiš ustima tikvu koju si držala za pasom i dugo piješ. Jedna od vas počinje da peva veoma prodornim glasom sedeći na svojim stopalima. Druga uzima flautu i prati je. Miris lavande opija, jako je puno pčela osica stršljenova leptira. Moram da ostanem nepomična sakrivena. Pokušaću čim vaš red krene prema moru da ti pridem iza leđa pozovem te i nateram da dođeš do m/ene a da m/e ostale ne primete. Posmatram tvoja leđa tvoj potiljak tvoju kosu. Želim da ti vidim oči. Upravo tada ti se okrećeš, gledaš

prema meni, hodaš velikim koracima, ideš pravo prema meni, sada trčiš, čujem kako vrištiš, iznad m/ene si, iznad m/ene si tako velika, smeješ se, obrušavaš se na m/ene pre nego što sam imala vremena da progovorim, tvoja kosa m/i pada preko očiju, nebo koje vidim kroz nju podrhtava, osećam kako m/e udaraš po rebrima, pitaš m/e šištam glasom da li želim da budem prognana iz najsvetije zemlje na svetu zbog svoje najveće ludosti, osuđuješ m/e na paklene muke, pljuješ m/i u oči, pitaš m/e koliko se još puta treba otisnuti na put ne bi li se našlo mesto za život, pitaš m/e da li j/a to želim da umrem i čim j/a izgovorih da, tvoja snažna ruka ustremi se na mene, crnilo m/i prekriva oči, od butina m/e obuzima hladnoća.

Prsti su m/i rašireni zakovani, dlanovi okrenuti prema suncu, doručja i kosti prstiju su m/i istegnute. Šake su m/i u obliku zvezde. Na zglobovima vidim plave vene, kao tanka vlakna unutar m/ojih ruku. Primenjuješ na m/eni svoj novi način unošenja sunca u vene i arterije m/ojih neprirodno istegnutih ručnih zglobova. Moraš da m/e držiš pričvršćenu za tlo jer m/i se telo tresu. Vrhovi prstiju su ti omotani savitljivim ogledalom. Bacaju zrake privlače zadržavaju toplotu isijavaju gore. M/oje vene i arterije dodirnete postepeno se zagrevaju. Prijatna toplota dolazi m/i u dlanove obe ruke u laktove pod mišice. Srčane komore i pretkomore odjednom počinju da skaču. Tvoje usne čvrsto se priljubljuju za m/oje grlo, toplota postaje eksplozija. Ljubičaste narandžaste crvene boje prožimaju m/i telo u potpunosti, oči m/i se naglo preokreću pri opadanju intenziteta boja, one padaju padaju, dočekujem ih na stomaku. M/oje uši usne m/oj jezik napuštaju m/e takođe, skaču tamo amo po m/ojim grudima po m/ojim butinama. Ti m/i širiš toplotu sunca, ti m/i je neprestano daješ, rasuta ona iz m/ojih krvnih sudova dolazi u m/oju jetru m/oja pluća u m/oju slezinu. Širi se miris spaljene kože, sada m/e držiš oko struka, počinješ da sagorevaš, dim pravi zaklon baš ispred tvojih očiju, mišići cvrče i nestaju oko naših jagodica na obrazima. Naše zgorele lobanje se najzad sudaraju, najzad bez kostiju najzad sa crnim rupama da mogu da te gledam bez ruku da te dodirnem j/a sam tebi ti si m/eni nepovratno m/oja najljubljenija.

Pod tobom tvoji udovi sakupljeni krećeš se ka meni, stomak ti je u ravni sa zemljom, uši ti spuštene iznad glave, režiš dok se usporeno krećeš zastajkujući pri svakom premeštanju šćućuriš se gledajući m/e iz zasede brade oslonjene na prednje šape. Krzno ti je sivo sa polarno plavim prugama sem na stomaku gde je zlatno bež, steže ti vrat steže te lobanju oko obraza, jedino je tvoje žensko lice golo tvoje čelo tvoj nos tvoje oči tvoji obrazi tvoja brada tvoje usne. Ponekad odskočiš u stranu kao mačka da bi m/e dohvatila dok m/e tvoje šape stežu oko vrata, otimam se, valjam te po sebi dok m/oja usta traže tvoja. Iste si visine kao i sve ostale. Ali ti hodaš polu povijena kao

kengurica. Obuzima m/e neka lagodnost, u čudnim skokovima se udaljavam od tebe, to nije radosno skakutanje kozice, već precizni proračunati skokovi koji mogu i da m/e približe tebi, poigravam se svojom elastičnošću. Milina m/e obuzima i kada ustima dodirnem svoje krzno, tada krećem prema tebi, počinjem da grickam dlačice na tvom vratu slabinama stomaku i leđima. Učim sa tobom igru mačaka koje se sklupčaju smotaju oke sebe samih i koje dugo sa strane mrdaju guzama kada se spremaju da se ustreme jedna na drugu. Moguće kombinacije su brojne. Osmeh ti otkriva zube kada m/i iznenada skočiš na leđa a tvoje šape m/e odmah stežu i izbacuju iz ravnoteže. U jednom trenutku idem sa tobom da se kupam. M/oje krzno natopljeno vodom otežava. Držim se čvrsto za tebe sve dok voda ne počne da se sliva i sa tvojih sivih dlaka. Jedino je tvoje lice suvo i glatko, m/oje usne i m/oj jezik ga dodiruju dok te uzimam u naručje.

Počinjem od vrhova tvojih prstiju, žvaćem članke tvojih prstiju, drobim tvoja doručja ručja, žvalavim tvoj ručni zglob, sa velikom slašću rastavljam tvoju lakatnu kost, pritiskam zglobove, čupam odvajam biceps od ramena, jedem ga, naslađujem se tobom najukusnija m/oja, događa se da m/i vilice pucketaju, proždirem te, gutam te. Tvoje ruke odvojene od natplećaka otpadaju sa tvojih ramena. A ti nenadmašna blistava ti m/e posmatraš. M/oja pljuvačka razliva se po tvojim dojčkama, komadi dugačkog tela otpadaju sa mišića padaju na tvoj vrat prljajući tvoje tako belo grlo, brižljivo ih uzimam zubima, proždrljivo ih žvaćem, onda te posmatram a obuzima m/e velika tuga kada te vidim tako osakaćenu bez ruku okrvavljenog tela. Pojedena, pritiskaš m/i želudac, odjednom se grčim, povraćam te, velika tečna masa napola svarena smrdljiva vrela prosipa se po tvom stomaku. A ti užasno bleđa bacaš se na leđa ispuštajući urlik, iz očiju ti kuljaju suze prskaju me, kažeš da ne možeš da podneseš da m/e gledaš kako te povraćam, obuzima m/e još veća tuga, ponovo počinjem da te jedem što brže mogu m/oja najljubljenija ližem poslednje ostatke sa tvog stomaka, ližem i tragove krvi, upijam te najdraža m/oja, zadržavam te u sebi.

Na Golgoti sam od svih vas napuštena. Ti spavaš među njima papirna tigrice, spavaš jedna ruka ti je savijena iznad glave kosa potpuno rasturena oko lica, ličiš na jednu od Gorgona užasnu moćnu crvenu sablasnu. Za to vreme dok od vaših snaga nemam pomoći ležim licem prema zemlji, obuzima m/e strah i želja da još živim sa tobom u ovoj bašti, nijedna od vas i ne sluti m/oj nemir, zato prizivam veliku boginju m/oju majku i kažem joj majko majko zašto si m/e napustila, ona čuti dok vi spavate, ni dašak vetra ne pomera m/oju kosu, onda urlam u očajanju majko majko zašto si m/e napustila, neka od vas se okreće bunčajući u snu, puzeći odlazim do vrha bašte, napuštam te najdraža m/oja, tek što sam napustila mesto na kome ti ležiš, više ne

mogu da ti vidim celo opruženo telo dok spavaš, sada jaučem da m/i prepuknu pluća, nijedna od vas se ne budi, a glas koji ispuštam tako je jak da m/e grlo boli, ne prepoznajem ga, crvena magla prolazi m/i ispred očiju, krvav znoj m/i izlazi iz pora, odjednom m/e svu prekriva, čak i m/oje suze teku u velikim mlazovima po m/ojim podlakticama ostavljajući krvave mrlje, krvava m/i pljuvačka curi u mlazovima iz usta, crven je mesec kad se pojavi na nebu zemlja je crvena noć crvena sve oko sebe vidim crveno, u velikom očaju vrištim majko majko zašto si m/e napustila, ne čujem ništa sem neprekidno cvrčanje cvrčkova, niske zgusnute krošnje maslina se ne razmiču da bi je pustile da prođe kada dolazi m/eni bosih nogu crne kose i odeće koja se vidi kroz bledunjavo lišće, okrećem se prema vama, ali vi sve spavate.

U najvećoj dubini mora u kojem je na ovom mestu hiljade vrsta algi plivam da te pronađem. Sa svih strana sam okružena tečnom crnom masom, telo m/i je okruženo vodom obmotano rastinjem. Nema meseca, ne vide se zvezde. Ne vidim više obale ostrva, ne vidim ribarske čamce u ravni sa njihovim treperavim svetlima. Razni topli talasi m/e prevrću nose. Ponekad neka riba prođe pored m/ene dodirujući me, osećam samo njen pokret, njenu veličinu ne mogu da procenim. Šum mora huka tutnjava udari naleti treskanje hućanje dopiru m/i do ušiju bubne opne m/i trepere, osećam bol, širi se po mozgu. Tražim te u crnilu mora i crnilu noći koju ne razlikujem, događa m/i se da izađem iz vode, glava ramena telo uzdignuti do struka odgurujući vodu nogama i rukama istežući se bočno da bih videla što dalje. Tebe nema ni na jednom mestu u toj masi tvoje belo telo leži na površini vode tvoja ramena tvoja leđa leže tamo kosa zabačena pozadi oči zatvorene. Velike alge m/i se kače oko vrata oko lopatica oko struka oko mog pubisa oko m/ojih butina. Uzvikujem tvoje ime kad god m/i dah nije prekinut zbog napora. Ne čujem tvoj glas da m/i odgovara. More hući. U ovo doba nema glasova ptica. Zbog promuklosti glas ne može da m/i izađe iz grla. Mišići ukrućeni od umora parališu m/e na kraju. Onda se prepuštam najjačem talasu. Voda m/i ulazi na usta kroz pluća, ne mogu svu da je ispljujem, pritisak je sve veći preplavljeni su m/i utroba želudac, unutrašnji zidovi creva pucaju, koža na stomaku se otvara, voda ulazi i izlazi iz mene. Smračilo se tama moga tela ubrzava noć na trenutak pomislim da si ti najljubljenija m/oja voda koja odlazi i dolazi u najtešnje delove moga tela najhvaljenija m/oja večno voljena m/oja, pomislim da si ti ona koja m/e proždrljivo guta sada i zauvek a da j/a nisam poželela da od svih vas zatražim da se molite boginjama za mene.

Užasna gospodarice zbog tebe sam sva iskrvarila. U ušima počinje da m/i zuji zvuk tvog disanja dahćućeg na trenutke zvuk tvog zaglušujućeg glasa, ponekad m/i se čini da čujem tvoj smeh. Nećeš iz m/ene izvući pištanje krmače koju kolju. Uostalom

suviše je kasno. Arterije su m/i isečene, vene sistematično istegnute. Arterije na tabanima stopalima cevanicama butinama bedrima vratu laktovima podlakticama najgnusnije su presečene, iskasapljene bolje reći. M/oje potkožne butne bedrene pazušne vene bazilika i cefalična vena vratne vene vene na podlakticama stoje otvorene staklenim pipetama koje su u njih uvučene. Ne čujem da m/i teče krv. Srce m/i je stegnuto isušeno, povremeno skače onda se iznenada ukoči, radi još samo na trenutke. Krv m/i napušta mozak, povlači se iz mog lica slepoočnim arterijama facijalnim venama, obrazi m/i upadaju, krv m/i izlazi iz spojenih udova iz m/ojih ruku nogu prepona, ne teče više m/ojim crevima, prestala je da m/e opskrbljuje, pluća m/i se ne napajaju kiseonikom, disanje m/i je sve teže. Vidim kako ćeš m/i istegnuti rastegnuti kožu potpuno iscrpljenu debelu koliko list hartije potpuno slepljeni m/oji organi otpadaju sami od sebe kosti m/i se pretvaraju u prah i padaju, čitavo telo sada potpuno spremno da bude ekserčić na tvom zidu, prokleta bila jednom zauvek ti koju jasno vidim kako stojiš prelazeći ponekad prstima po mom spljoštenom telu tražeći tragove nekadašnjih kanala nekadašnjih otvora.

Čupam ti zube jedan po jedan, tvoje sićušne kratke i četvrtaste sekutiće tvoje lepo razvijene i sasvim oštre očnjake tvoje male kutnjake držim ih poređane ispred sebe, jednog po jednog gledam kako sijaju, izvađeni su sa korenima, kome drugom prineti žrtvu nego najudaljenijoj Sapfo uz reči da oni zajedno čine najživlju ogrlicu koju danas gledaju oči jedne ženske osobe. Pitam te ko će je poneti ti ili ja, ti mičeš usne osakaćena m/oja po svojim okrvavljenim desnim, stavljam svoj jezik u svaku od alveola jednu za drugom, probam tvoje rane, m/oje usne m/oji prsti prihvataju tvoju krv, usnama rukama pravim po tvom telu crvene tragove i pruge, tvoja usta neprestano krvare, ti se ne žališ najtiša m/oja, posmatraš m/e uporno dok j/a na brzinu pokrivam tvoje telo velikim znakovima, a koža m/i se ježi, dok između svojih netaknutih zuba uzimam sitne komadiće tvoje iščupane kože, a ti m/i se jezivo smešiš ti najlepša od svih.

One m/e na silu odnose do pozorišta u sredini bašte. Opirem se. Nekoliko njih m/e udara i vezuje. Tamo m/e spuštaju na zemlju vezanih udova sa krpom u ustima primoravajući m/e da gledam. U bloku duginih boja od skamenjene plastike nalazi se celo tvoje telo. Vidim tvoje širom otvorene oči, nasmejane usne, kosu podignutu kao kad trčiš, vidim tvoje ruke raširene sa obe strane tvog tela noge u trenutku skoka, vidim tvoj stomak, tvoj polni organ, tvoja ramena, vidim tvoje dojke. Ceo blok presijava se na suncu, obrazi ti svetlucaju, oči blistaju. Padam u nesvest. One m/e primoravaju da te posmatram neprestano m/e osvešćujući. Pokušavam da vrištim iz sve snage. Krpa m/e guši, otimam se, vučem uzice kojima sam vezana, plačem jecajući, posmatram te tako visoka ti se naginješ nada mnom, j/a bačena na kolena ispred tebe, gledam te i vidim da i ti m/ene gledaš, srce m/i uzdrhti, nešto m/i puca u grudima, tako ti živiš tu u tom omotaču u potpunosti zarobljenica boginje, živa si, gledaš m/e u danima užasa i radosti, toliko se mučim da m/e one na kraju odvezuju, hitam tebi, stežem te, pričam ti, ti se i dalje ne mičeš, posmatraš me, gledam te u oči ne bih li te dodirnula. Okrećem se prema njima okupljenim u dnu statue, grlim im kolena, molim ih na sav glas plačući da m/e stave sa tobom u taj omotač.

Ja sam ta koja zna tajnu tvog imena. Držim te slogove iza zatvorenih usta čak i onda kada bih želela da ih naglas izgovorim iznad mora da u njega padnu udave se potonu. Ljuljanje čamca pomera ljubičastu sliku meseca tamo amo sa jedne i druge strane njegove ose. Ustajem, gledam nebo, preklinjem te. Ne mogu više sama da podnesem teret imena koje te oslikava m/oja najlepša tvoj potiljak tvoji obrazi tvoj pogled tvoja ramena tvoje dojke tvoje ruke tvoj stomak tvoj polni organ tvoja leđa tvoja zadnjica tvoje butine tvoje noge tvoji članci tvoja gola stopala. Stojiš pored m/ene na mostu ruku prekrštenih na grudima ne govoreći ništa provocirajući m/e da prekinem ćutanje da joj sa surovošću kažem slogove tvog prokletog imena. Smeješ se usne ti pokazuju zube glava zabačena unazad s vremena na vreme protreseš kosu. Ne bojiš m/e se, kažeš, u trenutku kada ajkule neprekidno kruže morem u najvećoj tišini. Njihova ljubičasta telesa brzo se kreću vraćajući se na mesto polaska praveći tako od čamca mesto ukrštanja njihovih odlazaka i dolazaka. Jednog trenutka ti ih osvetljavaš lampom sa jakim snopom svetlosti. One za trenutak odlaze, zatim se vraćaju praveći sve uže krugove oko čamca. Uzimaš svoju automatsku pušku, držiš je baš ispred sebe uperenu u tela ajkula, pratiš njihovo kretanje podlaktica ti se trese od štekta kao i ruke ramena. Nekoliko njih je pogođeno i one se sudaraju u želji da pobegnu. More osvetljeno lampom dobija boju njihove narandžaste krvi a one dolaze u sve većem broju žurno tiskajući se u gomili sada ispod čamca i prave takve talase da postoji opasnost da ga prevrnu a ti ispuštaš u njihovom pravcu kroz stisnute zube blagi zvižduk između usana. J/a počinjem da pevam veoma glasno ponesena borbom snažnih pokreta koji m/e podižu i spuštaju do peta a zatim odjednom j/a stojim uspravno zategnuta otvorenih usta spremnih da kriknu tvoje ime jedanput jedan jedini put m/oja najdraža, to možeš dopustiti pre nego što nam ove nestrpljive zveri prožderu naša tela što znam da će se dogoditi. Upravo tada menjajući metu pretpostavljajući šta

radim, ti uperuješ cev svog oružja u m/ene krvoločna nema odbacujući m/e u tišinu beskrajnih prostranstava m/ene jedinu koja nosi tajnu tvog imena samu sa tobom m/oja najnepoznatija sada i zauvek, amin.

Nemam građansko pravo tamo gde ti živiš. One su napravile lutku po mom liku. Sada gori na širokom trgu, vidim je, plamen dolazi do m/ojih stopala, dim m/e obavija u oblacima sumporne boje, primećujem zbijenu gomilu, čujem vesele pesme na njihovim usnama. One su razgolitile svoje grudi u znak zadovoljstva. Tebe nema nigde možda se kriješ pogođena bolom i ponižena krijući se u senci bašti i šumu vode na terasama, ili te strogo nadgledaju i drže negde i primoravaju da slušaš njihovu pesmu smrti tokom koje m/i one kidaju ud po ud. Ali bi bilo bolje najslađa m/oja da si slepa nego da otvorenih očiju gledaš šta m/e primoravaju da trpim. Plamen je zahvatio m/oj goli stomak m/oj struk m/oje dojke, prave se klobuci i koža puca uz užasni prasak. M/oja zadnjica m/oja leđa u najvećoj mogućoj meri zategnuti unazad takođe su ranjeni obavijeni vatrom čitava koža puca na komade, samo grlo lice još uvek izranjaju netaknuti. Vatra m/i zahvata creva, uvijam se laganim sinusoidnim pokretima, podižem se, spuštam se, vatra pravi rupu u m/ojim grudima trese m/e iznutra, počinjem da ronim suze u količinama koje su dovoljne da ugase nekoliko požara, veoma glasno jaučem ljuta i besna zbog nepravde koju m/i čine pred tobom zbog sramote poniženja kojim m/e obasipaju u vremenu kada više nema zločinki, uzvikujem im da m/i to učine ako se usuđuju neka m/e unište tako savršeno precizno da od m/ene više ne nađu ni pepeo na zemlji ni tragove u sećanju. Ali iz najskrivnijih delova svoga tela slušam rezanje nežno i besno, tvoje ime prolazi kroz m/ene i njime se dičim samo da m/e ti najdraža m/oja čuvaš i sakrivaš u sebi, živim zauvek u vekovnom sećanju, amin.

Oko na tvom stomaku je zatvoreno. Ljubim njegov garavi kapak. Pojas od očiju koji ide od jednog do drugog kuka ispod pupka posmatra m/e celu. Hvata m/e san. Iz sve snage razmrđavam vrat i glavu. Približavam usta očima na tvom stomaku. Kotrljam ih na usnama jedno za drugim. Ona m/e gledaju, sva zajedno počinju da liju suze, vidim kako se slivaju niz tvoje butine i kolena a ti se smeješ jedinim ustima, pritiskaš m/e ogromnim rukama. Okružena sam sjajem tvojih mnogobrojnih očiju. Krug plave svetlosti podiže se oko brojnih beonjača. Oči po obodu tvog pubisa su zatvorene. Svako oko sa unutrašnje strane tvojih laktova m/e posmatra. U tvojim šakama kapci tvojih očiju prate pokrete tvojih ruku i klapću. Svojim ustima tražim tvoja. Vidim oba oka na tvom licu. Gledaju me. Obuzima m/e slabost. Kad se odaljim od tebe vidim da sve oči na tvom telu pažljivo posmatraju različite delove moga tela i da nezavisno funkcionišu jedno od drugog. M/oji pogođeni mišići naglo počinju da se trzaju. Jasno

vidim sjaj tvojih očiju poređanih s unutrašnje strane tvojih butina, ona netremice posmatraju izbliza kožu na mom stomaku. Narukvice od očiju oko tvojih članaka treću. Vidim dva duga niza koja se spuštaju od tvojih ramena do ispod dojki. Po celom telu sam izrešetana tvojim pogledima. Skamenjuju me. Magla m/i prolazi ispred očiju. Osećam slabost koja m/i se širi od mozga do karlice, imam vrtoglavicu, teturam se, pokušavam da primoram sve tvoje oči da gledaju u istom pravcu, ali u tom trenutku m/oja najveća voajerko ti m/e grubo rasturaš sve tvoje oči uperene su u mene.

Imam takvu želju da plačem da osećam bol u grudnom košu, u abdomenu, suze m/i iskaču iz očiju, potapaju te od glave do pete neverovatnom silinom, posmatram te, ti si sa druge strane vode, čim m/i se približiš m/oje suze padaju teške na tvoja stopala drhtiš, kvase ti kosu stidne dlačice dlake ispod pazuha, tvoja mokra koža menja miris. Počinjem da te držim za vrhove prstiju, teram te da odeš od mene. Usne ti se sklanjaju sa četvrtastih zuba, a onda m/e nešto nagoni da odem od čitave tvoje ličnosti posmatrajući šta ti radiš, glačaš svoje zube ispod istegnutih usana, beličasta i sivkasto bela prašina izlazi ti iz usta, oštiriš svoje zube, zastaješ da m/e pogledaš svi beli opiljci koje oduvaš lete m/i pravo u lice, žurno širim oči kako bih te videla, ti si još bliže, neprestano se smeješ pokazujući svoje zašiljene zube, suze ponovo teku plačem sa žestinom koja raste dok m/e tvoje ruke dodiruju, dok m/e podstičeš osmesima i rečima da plačem još više, ali ti to znaš ti to znaš, kradem te bolu m/oj, ti znaš da m/e tako boliš da osećam beskrajnu radost.

Prisustvuješ ceremoniji izgubljenih pa ponovo nađenih vulvi. Pošto si tek stigla na ostrvo ne znaš ritual. Stavljam te da sedneš na travu pored mene, pokušavam da te uputim u ritual glas m/i postaje jedva čujan usred buke bubnjeva flauta piskavih glasova. Vulve su predstavljene plavim žutim zelenim crnim ljubičastim crvenim leptirima, njihova tela su klitoris, krila su usnice mahanje krilima predstavlja podrhtavanje vulve. Kao i ti m/oja ponovo pronađena m/oja najdraža i leptiri se vraćaju sa dugog puta. Moriosi braon sa žutim lepi parnasovci ljubičasti i roze lila jednostavni aluciti sivo žuti snežni svilci džinovski uranijusi narandžasti marinsko plavi žuti roze ljubičasti plavi argusi pauni sa širokim okcima na krilima lastini repovi sa crnim crvenim plavim mrljama admirali slezove boje narandžasti ljubičasti zeleni čiji je let tako brz da se mogu videti samo na trenutak, sveštenice ih skupljaju po plaži na ostrvu. One nose ljubičastu odeždu. Igraju pljeskajući rukama dodirujući golim stopalima pesak podižući se i spuštajući se lagano. Leptiri pozvani zamoljeni da ne započinju smrtonosni let iznad mora vraćaju se u rojevima, zaklanjaju sunce dok se ne raštrkaju iznad bašti kada se vidi šara svakog od njih. Sveštenice im žele dobrodošlicu

i dug život. Umorni leptiri spuštaju se na ramena prisutnih devojaka. Tvoje ruke su potpuno prekrivene. Tada ti obožavana m/oja pokazujem najveća m/oja putnice kako da ih uhvatiš a da im ne uništiš krila, slasno ližem njihovo telo kako bih im povratila snagu jačinu. Pet plavih argusa spuštaju ti se na prste koje širiš. Zbog uzvika smeha pesama jedva da sam čula kada si počela da pevaš umilnim glasom.

Puštaju da im uši vise do ramena, ti prilaziš, dodiruješ njihove ušne resice, one ih tada pomeraju prema obrazima ramenima i još više unazad prema kosi i potiljku. Izazivaš ih, grickaš im uva, ližeš ih, duvaš iznad njih, one sa andeoskim strpljenjem pomeraju eustahijeve trube sa svojih usana sisajući na tvojim usnama na tvojim obrazima na tvojim grudima pričajući ti, ti ih ne razumeš, odvlačiš m/e sa strane, j/a se smejem, primećujem njihove ukočene poglede na tebi, neke moraju da pomeraju glavu kako bi te videle jer su im zenice nepokretne, kad počneš da skačeš oko njih one se okreću u jednu i drugu stranu kako bi te pratile, vučeš ih za ogrlice od zuba, tvoje ruke miluju runo na njihovim grudima slično onom na tvom venerinom bregu. Prstima dodiruješ leptire prilepljene za njihova ramena, jedna od njih ima malog pacova nalepljenog na obrazu, uzima te za ruku da bi ga ti pomazila, pošto ti uzmičeš ona te poziva ustima sa sisaljkom, a j/a se smejem naginjući se unazad, iznervirana guraš me, hrliš prema njihovom jatuu, velikom silinom vučeš tamo amo njihove dugačke resice, neke od njih puštaju žalosne krike, pokušavaju da te oteraju bez sile, ali izazivajući ih ti dobijaš ono što želiš i o čemu govoriš veoma glasno pozivajući ih da to urade, moguće je da su te one razumele pošto odjednom držeći se za ruke one odleću nespretnim letom klepećući ušima svom brzinom dok ti sva uzbuđena uzvikuješ da te sačekaju, počinješ da trčiš ispod njih, j/a trčim da vas sustignem, one su tačno iznad naših glava u zbijenom nizu, m/i trčimo brzinom kojom oni lete, trkamo se sa njima pluća samo što nam ne prepuknu od naprezanja, u jednom trenutku one staju iznad brežuljka, shvatam da one nisu uopšte zadihane, bacamo im se na ruke koje im se spuštaju do zemlje, oni prigušuju promuklo disanje u našim grudima pitiskajući ih na svoje prekrivene gustim i mekanim dlakama, svojim eustahijevim trubama sisaju nam uši potiljak duvaju nam u kosu da bi je razgrnuli, osmehujem se predivna m/oja kada njihovim ustima izlažeš svoju tako vlažnu vulvu. Vičemo i smejemo se tako glasno da su nam se i ostale stanovnice ostrva u trku pridružile.

Padam u duboki san, u bunar pun mirisa, kapci su m/i pred očima, padam u usnulost u kojoj ne postoji sećanje. Ne prepoznajem tvoja ramena tvoj belu vrat tvoje tamne oči, ne prepoznajem tvoje dlanove tvoje jasne obraze, ne prepoznajem tvoj stomak ne prepoznajem tvoje dojke tvoje svetlo braon bradavice, ne prepoznajem tvoja leđa široke lopatice tvoju lepo oblikovanu stražnjicu, ne prepoznajem tvoje smeđe mišice

tvoj pubis tvoje četvorougaono runo, ne prepoznajem tvoju vulvu, tvoje četvrtaste zube, ne prepoznajem tvoje listove, ne prepoznajem tvoj piskavi glas, tvoj pravi nos, ne prepoznajem tvoje usne, tvoje uši, ne prepoznajem tvoju kosu, luda sam za tobom, spavam, sanjam a možda sam i budna, dišem, lučim sekret, ne želim te, zaboravljam i tebe i sve u vezi sa tobom, nisam uznemirena, mirna sam nepomična spokojna smirena bezbrižna nepristrasna sasvim hladnokrvna. J/a sam jedno čestito telo koje samo sebe guši, ne čujem kako m/i struji krv kako m/i lupa srce, ne osećam da m/i se creva uvijaju, ni najmanji drhtaj u kosi na potiljku po leđima ili krstima, nikakvo pulsiranje u klitorisu, savršeno sam opuštena, ne gušim se, nije m/i uzbuđen svaki delić tela i u tom delu mog govora j/a se smejem divlje ludački nemo najnepoznatija m/oja, ne pokazujem svoje zube.

Tvoje ruke oblikovane od blata podižu se i spuštaju, iz njihove gline vire drške i glavice ljubičica, kroz rupe na tvom licu koje predstavljaju oči vidi se nebo. Miris mokre trave raspukle krtole korenja istrulelih kora lišća koje se pretvorilo u humus bude m/oje čulo mirisa. Dugi drhtaji gmižući m/i prolaze od korena kose do vrhova prstiju na nogama. M/oje usne klize po tvojim glinenim obrazima. Svaki tvoj zub okrugao i sjajan kao oblutak iz potoka upada m/i jedan po jedan u usta. Ti kliziš na bedrima ti se vide karlične kosti napravljene od tvrdog drveta šimšira ili gvozdеноg drveta. Izdišeš ljut dim sličan sumporu kroz koji se preliva oker svetlost. Iz tvog otvorenog stomaka izlaze na hiljade zrnaca peska. Tvoja ruka prekriva m/oju ruku zlatnim i srebrnim brazdama nekakvih bala. Volim te kao što volim monstuožnu boginju truleži, mučiš m/e laganom ljubavlju, pri svakom tvom gmizanju obuzima m/e želja za tobom, setim se tvojih bleđih obraza tvog mračnog pogleda tvog belog stomaka. Zato berem po pune šake belih rada po poljima gde su one visoko porasle, prilazim ti trčeći, oblažem ih pljuvačkom, zabadam ih u tvoje grudi od mekane zemlje, pljujem po tvojim butinama, trljam ih da bih ih izglancala, urinom kvasim tvoja smeđa leđa krsta zadnjicu, m/oji dlanovi te glačaju od glave do pete, klanjam ti se, molim ti se, netremice posmatram tvoje vilice kako se otvaraju i zatvaraju pravilnim pokretima tiho tako tiho da nijedan zvuk ne dopire do m/ojih ušiju. Na krajevima tvojih ruku sasvim sasušeni prsti počinju da otpadaju. U grudima osećam bol, ne mogu više da izdržim tvoj pogled najsavršenija m/oja, probijam te pesnicama, prolazim kroz tebe s jedne na drugu stranu, u napadu obožavanja j/a te proklinjem, razbijam ti vilice, čupam iz tvojih ramena velike grane prekrivene mokrim lišćem, bacam te na zemlju raskomadano, lomim ti vrat razbijam lice, vraćam te zemlji iz koje si potekla da se više nikada ne vratiš bacajući se na tebe ukočenu osušenih očiju tebe koja si upala u jarak, tako te ubijam m/oje najlepše čudovište i osećam dugačke crve kako napadaju m/oj stomak usisavajući m/i organ po organ.

KRETANJE HOD GMIZANJE
TRK SKOKOVI ODSKOCI
UZMICANJA GESTIKULACIJA
DRHTAJI GRČENJA BACANJA
PREPIRKE PRSA U PRSA
HVATANJA ČEKIČANJA
UDARANJA GRLJENJA
MRDANJA PLIVANJE RAMENA
VRAT OBRAZI MIŠICE
PODLAKTICE LAKTOVI RUKE
NADLANICE ŠAKE PRSTI
DLANOVI PESNICE ZGLOBOVI
ČLANCI KOLENA KLJUČNE
KOSTI OČI

Sitna kiša pada po tebi i raspršuje se u milion kapljica, pogađa te ćeliju po ćeliju, voda pada tiho, tvoja koža dodirnutu nebrojeno puta zateže se, grčiš se, dojke ti poigravaju, duga podrhtavanja šire ti se niz leđa ka grlu pleksusu stomaku, rastem, padam na tebe sve jače, kroz m/ene sevaju munje, koža ti puca, čitavo tvoje telo obliveno je vodom, razlivam se po tebi od glave do pete, tečem u mlazevima, prosipam se po tebi veoma bučno, provaljuje se čitav sivi kišni oblak, širi se vodena magla, pljusak se pojačava, kiša pljušti u dugim kapljičastim mlazevima tako silnim da se ne mogu preseći, na mnogim mestima na tvom telu prave se kovitlaci, koža ti se cepa, zahvaljujući njenoj elastičnosti otvaraju se krateri, u velikim klobucima udaram po tvom telu, bacam se klepećući na tvoja ramena, okrećem se oko bedrenih kostiju, pravim levak iznad tvojih dojki, lupam po tvom stomaku po kom cure tek stvorene lokve i slivaju se na tvoje kukove dok se ti svom snagom zatvorenih očiju zategnutih mišića opireš, počinjem kratkim krikom, ispuštam zastrašujući urlik, menjam ga, urličem, najednom postajem oluja, plašim te. Onda ti uzmičeš, zastaješ, pomeraš se, pokušavaš da pobegneš, ponovo stojiš nepomična, batrgaš se, ali se grom već obrušio na nas sa zaslepljujućim munjama, svetlo svetlo tvoja krv m/oja krv zaslepljuju, krv izlazi iz svojih kanala, prelazi u oči, istog trenutka srca počinju da lupaju u klitorisima.

Sve one mogu videti da stojiš ispred mene, posmatraš me, nozdrve ti udišu m/oj miris širom se otvarajući svaki put kada bi to uradila i glava ti je zabačena unazad, plavo sunce pada na m/oje blede plavo cveće, zujanje insekata odjednom postaje zaglušujuće, pružaš ruku da bi dodirnula latice najbliže tebi ali je odmah zatim povlačiš, svila m/ojih cvetova se zateže isteže na svim mestima, m/oje zatvorene čašice na otvoru na usnicama vulve okružene su glatkim sasvim prozračnim plavim oreolom. Tvoji prsti se šire, spuštaju se tako na gomilu m/ojih grozdastih cvetova, jaučeš, ne želiš da ti se šaka skupi, vrhove tvojih prstiju kožu na tvom dlanu dodiruje koža m/ojih glatkih cvetova, onda ti cela šaka uranja sve do ručnog zgloba a zatim i druga, sada sa obe ruke krećeš kroz grozdove, kada se najzad čitavo tvoje telo ispruži pošto si prethodno zaronila obe ruke do ramena u gomilu m/ojih cvetova, j/a te celu iznenadujem, dodirujem ti dojke grlo, dodirujem ti stomak, dodirujem ti slabine, zadnjicu, tvoj potiljak je odjednom strašno opterećen zagrljajem m/ojih masivnih grana, što se ti više pomeraš to se slap m/ojih cvetova više zatvara nad tobom, i glava ti je najednom zaronjena, užasno sam visoka velika snažna, ne žališ se dok se spuštam niz tebe sa svim svojim cvetovima svih boja i mirisa. A ti m/oja tako željena ti se opuštenih nogu prepuštaš, savijenih nogu ti uzvikuješ o glicinijo dok te j/a opijam ad vitam aeternam, amin.

J/a sam ona što duva u svoja tri roga, j/a sam trostruka, j/a sam užasna blagonaklona paklena, j/a sam crna crvena bela, j/a sam najveća najviša najmoćnija ona čiji je smrtonosan dah otrovao na hiljade generacija amin, sedim na najvišem nebu u zvezdanom krugu u kome sedi Sapfo ljubičastih obraza, kao i njoj zvezde obasjavaju m/oje blede obraze, j/a sam vladarka, grmim trostrukim glasom kričavim jasnim i prodornim, ali čim ti naiđeš najljubljenija m/oja j/a odmah napuštam svoj nesumnjivo hijerarhijski položaj, podižem te da ne klečiš, odvajam tvoje usne od m/ojih kolena, živahno i grozničavo bacam se na kolena pred tobom ližem ti prašinu sa stopala, blagoslovim tebe jedinu od svih žena jer si prva došla da m/e smeniš na straži najuzvišenijem ali ipak sumornom položaju jer sam veoma usamljena, želim da izgubiš smisao glupavog dualiteta dana i noći sa svim onim što iz toga proističe, želim da se opružiš takva kakvu te vidim najzad na najvećem mogućem prostoru, da razumevanjem obuhvatiš svu složenost igri zvezda i ženskih aglomeracija, da na ovom mestu samu sebe pobediš u besnom sukobu kao anđeo ili kao đavo, da muzika putanja obavije tvoju borbu, da se ne izgubiš dok slediš mrtvorodene, da te crna zvezda kruniše na kraju, puštajući te da sedneš kraj m/ene na vrhuncu oslikavanja lezbejske ljubavi najnepoznatija m/oja.

Celo telo ti se naježilo od njihovih dugih gvozdениh šipki, pri svakom tvom pokretu one se sudaraju, posmatram te, neobično si mirna sasvim zatvorenih očiju, jedva da tu i tamo dodirujem neku od šipki, tvoja koža počinje da drhti, jeza ti se brzo širi po koži, pokriva ti celo telo, dodirujem gvožđe na sve većem broju mesta, činim to najnežnije što mogu, telo ti se pokreće, nagonim te da se cela pokreneš, ljubim ti kapke, tražim od tebe, naređujem ti da m/e gledaš, kada se tvoje oči otvore ispred m/ojih uhvati m/e vrtoglavica, ubrzavam pokrete žica, guram ih, pritiskam ih, čak ih i uguravam u nekoliko mesta u tvojim mišićima, drhtiš, kočiš se, ne vičeš, m/oje ruke te miluju po celom telu, usta ti otkrivaju zube, vrat ti se isteže, glavu zabacuješ unazad, počinješ da se pomeraš nežno i lagano, m/oja usta sisaju jabučicu na tvom grlu, snažno odskačeš, vidim da si sva naježena od metalnih šipki, ječiš, obuzima te mahnuti nemir, boriš se, batrgaš, dok se j/a ne obrušim na tebe, onda se kotrljamo jedna preko druge, i sama sam uhvaćena u žice kojima si prožeta, m/oja koža se odmah pokidala, postajem crvena od krvi, odrana sam od glave do pete do vrata mišići obli mišići dugi, mogu se prebrojati sva vlakna m/ojih ogoljenih mišića, počinjem da štucam, ne puštaš me, držiš m/e uz sebe tako da počinješ da m/e prožimaš neumoljiva m/oja tako uporno da ne mogu ništa da kažem, ali da li treba da naglasim najznačajnija m/oja da j/a i ne želim da odem od tebe.

Igra kaleidoscopa se sastoji u tome da se unese pregršt sitnih mušica žutih plavih roze svetlo ljubičastih narandžastih zelenih ljubičastih ispod kapaka neke od nas na primer ispod m/ojih. Naime reč je o veoma sitnim insektima nalik mušicama, njihova posebnost je u njihovim neobično jakim bojama. Ti m/i ih staviš između kapka i očne jabučice uprkos mom protivljenju i smehu. Čim se m/oji kapci hermetički zatvore gore i dole, one počinju da se mrdaju. Jedna svetlo ljubičasta na primer kreće se veoma sporo, druga recimo žuta počinje da ide u cik-cak, neka druga se okreće u mestu, ta je narandžasta, postoji jedna koja u pravilnim krugovima ide od mog oka ka unutrašnjosti, vidim ljubičastu kako se neprestano baca po koži m/ojih kapaka, roze je zarobljena u začetku jedne suze. Isto se događa i u drugom oku. Kada vrhovima prstiju dodirneš m/oje zatvorene oči one polude, trče u svim pravcima zbog čega im se i boja brzo menja, nemam vremena da obraćam pažnju na sve njihove oblike sve spojeve. Kada m/i pritisneš očne jabučice kada ih čak i blago dodirneš stvara se Braunov efekat tu između m/ojih očiju i m/ojih kapaka, ali pošto su mušice zaštićene vlagom koja ih okružuje ništa se ne događa, u jednom trenutku milenje mnoštva njihovih nožica sisanje mnoštva njihovih mikroskopskih sisaljki iritiraju m/oju rožnjaču, ne mogu više da ih držim, ti ih sakupljaš prijateljice m/oja na jednu staklenu pločicu po kojoj padaju m/oje suze.

Usred podneva sam u hladnoj reci. M/oje desni su nadražene, bolje reći da su skoro oguljene od vode, duž celih usta napravila m/i se posekotina zapravo rez, zubi su m/i ogoljeni, udišem usisavam hladnoću, celo lice m/i je ukočeno od bola. Puzim po blatu i potočarki, tu te sustižem m/oja najsvetlija, čitavo telo ti je zaleđeno sasvim glatko ogromno deformisano pomeranjem vode. Stojim pored tebe, m/oje ruke te stežu oko struka, tako te držim iznad površine, vidim ti oči, vidim tvoje obraze, tvoja usta, tvoja ramena, vidim tvoje ruke tvoje noge. Iako ovde sunce sija voda se postepeno učvršćuje iznad tvog tela i oko m/ojih nogu, ne prestajem da ih podižem da bih izbegla preveliko stvrdnjavanje. Svuda oko nas koliko m/i pogled doseže voda menja stanje. Debelo parče leda stvara se sada iznad tebe, ispod tebe protiče samo jedan mali potok, tvoje ruke tvoje noge horizontalno raširene mrdaju se s vremena na vreme. Kada m/i se učini da je voda do te mere očvrsla da ne možeš više da se pomeriš, vučem te preko struka, guram te prema dnu jezera dok to radim podižem se čupajući se iz leda, jednog trenutka nalazim se tačno iznad tebe okrenuta potrbuške i gledam kroz providni led, voda ispod tebe koju pomeram dok se krećem razliva se po ledenoj kori na mestima gde je naprsila, tamo gde te j/a upravo gledam sasvim je visoko ipak se ne mičem, uviđam da su tvoji pokreti mnogo brži nego što su bili izazvani tokom koji sada nesumnjivo ne postoji na mestu na kom se ti nalaziš, ti se ipak pomeraš, koprecaš se, m/oj pogled prikovan za površinu leda tvoj okrenut na drugu stranu, gledaš me, podižeš ruke, svom snagom guraš zid iznad sebe, kolena ti takođe udaraju o led, čujem kako puca a j/a puštam da voda prodre oko m/ene i zaledi se, pritiskam svom težinom ležeći cela na tebi, koči m/i se celo telo ali j/a ostajem nepomična, pristajem da budem zarobljena da bih te gledala kako postaješ sve manje pokretna,

ukrućuješ se, blistaš na suncu u ledenom oklopu najvoljenija m/oja, nijedna reka te ne nosi.

Kada m/e nateraš da otvorim usta, otkriješ m/oje testeraste zube. Kažeš da uopšte ne osećaš strah od tog neprivlačnog dela m/oje ličnosti. Puštaš da ti se približim i potpuno rasečem tvoje grlo tvoj potiljak, tvoja kosa kači se za m/oje metalne zube, dopuštaš da ogolim mišiće na tvojim obrazima, da ti rasečem obe ruke celom dužinom spređa i otpozadi, da ti rasporem dojke iz kojih krv šiklja paralelno i štrca m/i u oči, dopuštaš da napravim jedan otvor oko čitavog tvog stomaka, da posmatram tvoja topla creva žuta bela zelena, dvanaestopalačno crevo tanko crevo debelo crevo, sada na golo slušam njihovo glasno krčanje, puštaš da ti dodirnem bešiku, da ti ogulim obe butine, spolovilo ti je nedirnuto, već sam prekrivena tvojom krvlju, m/oje lice ruke m/oje telo m/oja kosa sasvim su ulepljeni. A ti tek nešto malo bleđa divna veličanstvena ti se smeješ, kažeš m/i da nemam moć da te nateram da patiš.

Kada posle svitanja sunce zaslepljuje ti m/i pokazuješ u svom sjaju svoju kožu sastavljenu od krljušti u zaslepljujućoj svetlosti krv sekret dugi želatinasti mlazevi na tvom stomaku sasušene bale na tvojim obrazima tigrasta koža prekrivena mrljama oči crne oivičene crnim crni obrazi, želja za tobom neprestano m/e obuzima kada se tvoja glava okreće vuče tvoju tešku kosu obuzima te san, usne m/i rastu izdužuju se kao oluk, gornja usna priljubljuje se uz donju one srastaju, dužina m/oje jedine usne uskoro postaje toliko velika da se obmotava oko sebe same praveći spiralnu palicu, to je sisaljka veoma fina truba, spuštam je nežno na tvoje grlo na tvoja ramena na tvoje bradavice na tvoj stomak na tvoju vulvu, uzdišeš u snu, m/oje pokretljive antene diraju te po kosi ušima kopcima, svojom trubom usisavam sve sitne čestice koje su se nakupile na tvojoj koži, upijam sokove dok te držim između svojih šest šapa, prve dve obavijaju ti glavu ostale čvrsto drže tvoju karlicu na koju oslanjam svoj prstenasti abdomen, zbog nekih tvojih trzaja m/oj hitinozni skelet puca. Kroz mrežnjače m/ojih očiju ne vidim tvoje telo u celosti, izmenjena si, drukčija odjednom hvataš ostatke svojih ruku delove svog stomaka parče ramena jednu od vaginalnih usnica, vidim te svuda odjednom, opijena sam, hvatam te u bezbroj čestica, gubim se u tvom reljefu, m/oja majušna truba te pipa, tako okačena za tebe sa svojih šest šapa počinjem prekrasna m/oja da lupam krilima po tvojim leđima, svetlo plavi sitni prah rasipa se po tvojim ramenima po tvojoj kosi, m/oj pokret daje rezultat, odvajam te od zemlje, podižem te, čupam te, nosim te zaspalu u letu iznad mora.

USTA USNE VILICE UŠI
OBRVNE ARKADE
SLEPOOČNICE NOS JAGODICE
BRADA Č ELO KAPCI TEN
KOSTI STOPALA BEDRA
POTKOLENICE LISTOVI
KUKOVI VULVA STOMAK
LEĐA GRUDI DOJKE PLEČKE
GUZOVI LAKTOVI NOGE PRSTI
NA NOGAMA STOPALA
TABANI KRSTA POTILJAK
GRLO GLAVA GLEŽNJEVI
SLABINE JEZIK ZATILJAK
KIČMENI STUB BOKOVI PUPAK
PUBIS LEZBEJSKO TELO.

M/oje ćelije se pod tvojim prstima najkrvoločnija m/oja šire. Koža m/i se prekriva pločastim okcima crvene i svetlo braon boje, organele ćelija uvećavaju se hiljadama puta izazivajući ozbiljne poremećaje, prelaze ćelijske membrane, odlaze u citoplazmu svojih ćelija, iz njih izlaze pod velikim pritiskom, vidim ogroman broj sjajnih nukleola koje skaču svuda oko mene, neke od njih vukle su jezgra čije su zarobljenice ostale, iz kože m/i izlaze tela uglavnom nalik na stakleni kliker ili oko, na površini moga tela koju dodiruju tvoji prsti neprestano se stvaraju lopte, vidim kako u tišini pucaju na m/ojim rukama u dugim narandžasto zelenim mlazevima, čitava koža prekrivena m/i je vodom, istisnuta citoplazma teče, j/a curim, otvaraju se duboki bunari, tvoji prsti uranjaju u njih prazneći ih za nove koji brzo pristižu, tada u njihovom poniru kovtenci vazduha, mogu se čuti prigušena buka hujanje šuštanje, što je taj proces brži i što više odmiče buka prerasta u hućanje fijukanje koje na trenutak prestaje a onda ponovo počinje, j/a postajem mesto velike buke, tako postajem sve više nepokretna, a ti si krvoločna m/oja pomahnitala m/oja nezamislivo brza, izlaziš i ulaziš u m/oje proširene pore u m/oje alveole u m/oje šupljine u m/oje bore u m/oje posekotine u m/oje pukotine, rovariš m/e m/oja površina se ruši, malo pomalo ruši m/i se celo telo mišići krv kosti unutrašnji organi supstance do potpunog raspadanja. Kada se budeš zaustavila draga m/oja, imaćeš sunderastu materiju na šakama i na rukama žitku kao smola od truleži krvi limfe žuči ti netaknuta m/oja.

Između tvojih rebara vidim kako sija sunce. Kroz razmake u njihovom rasporedu može se videti i jasno plavo nebo. M/oja glava leži na zemlji pored tebe u visini tvog sedmog rebra sa desne strane. U toj tački zaobljenost tvog grudnog koša počinje da opada prateći silaznu putanju tvojih rebara. Ako moram da dolazim ovde milion puta trčaću uvek do mesta gde put zavija odakle mogu da vidim tvoj sasvim beli skelet koji leži na vrhu brežuljka. Sa velike udaljenosti mogu da vidim paralelni raspored tvojih rebara. Približavajući se počinjem da razaznajem tvoju lobanju kosti baze lobanje ramenače lakatne kosti žbičnu kost butne kosti golenjače. Ležiš na lopaticama i pršljenovima, tvoje bedrene kosti su isturene. Padam pokraj tebe najljubljenija m/oja, ljubim kosti tvojih prstiju gledam te iz profila kao kada smo dugo trčale po ledinama ostrva i kada smo zagrejane znojave bez daha padale na zemlju dok si ti ne mićući se gledala u nebo, a sada si se pretvorila u očne duplje do koske oguljeni nos tvoji sitni i četvrtasti zubi ispupčeni na vilicama. Roze cvetovi vresa vide se u prostoru između tvojih kostiju i oko tebe. Još jednom m/e obuzima želja da te uzmem u naručje da ljubim tvoje oči tvoja usta tvoje ključne kosti tvoju grudnu kost. Ili da te stegnem nogama oko tvojih nogu tvoje ruke oko mog vrata, ne mičem se ni kada je noć pala kada od hladnoće i vlage sva drhtim kada m/i nikakva toplota od tebe ne dolazi nikakav dah a j/a sam živa i čekam da m/i postane hladno da bih ostala ovde sa tobom najdraža m/oja na ovom groblju pod vedrim nebom m/oje kosti pomešane su sa tvojima.

Samo jedan mesec sija dok te čekam pod velikom brekinjom. Ljubičasta svetlost potpuno osvetljava bele cvetove ovog drveta. Sakrila sam se da bih te videla kako dolaziš. More je nemirno, to se vidi na mestima koja su manje crna i osvetljena mesečinom tamo gde se otvaraju ljubičasti zdenci i neprestano se pomeraju. Ne razaznajem mnogobrojna svetla sa barki ribolovkinja. One mora da su izašle iz luke kako pokazuje svetlost svetionika. Ti ne dolaziš. Neke od njih prolaze pored m/ene ali m/e ne vide, pevaju, hodaju igrajući, započinju pesmu i prekidaju je naglo, jedna od njih svira neki muzički instrument, poprečnu flautu mislim. Zaustavljaju se ispod drveća brekinja i jedna za drugom ljube se u usta, zatim sve zajedno prave jedna usta želeći jedna drugoj srećnu noć. Jedan nalet vetra rasuo je bezbroj belih i svetlo ljubičastih latica po njihovim kosama i ramenima. Ponavljaju jednu rečenicu naglašavajući glas “z”, “z l ve par l gran t alizje” ili nešto slično. I drugi mesec počinje da se vidi. Narandžaste je boje. Veoma brzo on prelazi dve trećine putanje ljubičastog meseca. Te dve lopte su potpuno iste veličine. Međutim jedan mesec se kreće brže od drugog. Boje koje oni reflektuju se ne mešaju. Kada se nađu jedan pored drugog iz njih se protežu dve sjajne kupe jedna ljubičasta druga narandžasta, samo u jednom kratkom trenutku kada se meseci mimoilaze dolazi do preklapanja. Ti ne dolaziš. Osim ako nisi sa njima ovde igraš i pevaš. Pružam obe svoje ruke što brže mogu, obuhvatam jednu koju vučem kroz svetlucavu gomilu rododendrona da bih je dovukla do sebe, gledam je, dodirujem njenu голу kožu, ona m/e gleda smejući se, to nisi ti najljubljenija m/oja njena kosa je drukčije boje riđa ili možda obasjana narandžastim mesecom, njene oči su oči strankinje, grli m/e oko vrata i ljubi me, puštam je da ode. Tako hvatam pet njih jednu za drugom, jedna je plava a koža joj je bela, druge tri su crne i koža im je crna, to je jedina koja ima svojstvo da zadrži svetlost oba meseca. Sve one m/e zadirkuju, jedna m/e ujeda za vrat, druga pušta da joj pljuvačka sklizne u m/oje uvo, treća pretvarajući se da odlazi skače m/i na leđa, njena stopala mamuzaju m/oje slabine ona od m/ene pravi žirafu nosačicu, sada ih čujem kako pevaju o nekoj koja ne razlikuje suštinu i pojavu. Pljujem na zemlju, pružam ruke poslednji put, najzad sam tebe varalice dovela nemu hladnu govoriš m/i da sam bila dovoljno ljubljena za jednu noć, kunem se velikom brekinjom da m/e više neće prevariti.

Nema li drugog mesta Arhimedeja da se sretnemo nego mirisno kupatlo sa vodom sa Kipra? Uopšte te ne viđam u svežim tamno plavim boricima koji oivičavaju obalu ostrva, tamo u mraku m/oje oči se odmaraju od svetlosti otežale ruke i noge prestanu da m/e muče kada ih oslonim na borove iglice, miris tople smole i miris mora pomešani nagone m/e da poželim da ležiš pored mene. Ali činjenica je da si ti u kupatilu, tamo ti se pridružujem, ti sada plutaš na stomaku na vrućoj vodi, posmatram te, tvoje telo se izdvaja iznad narandžastih i ljubičastih mozaika. Mažem se eteričnim uljima, plivam, prislanjam svoj stomak na tvoja leđa, pevam, puštam da plutaju

prazne bočice parfema, punim ih vodom šaku po šaku, iako do pola pune one ipak ostaju na površini, tada dodajem sve manje i manje vode, lagano one potanjaju svuda oko tebe, pune su do vrha, potapaju se ali ipak ostaju na površini, samo jedna kap dovoljna je da ih sasvim potopi. Nekoliko puta započinjem igru. Ti se odjednom trgneš iz usnulosti, prazniš ih svom brzinom, vadiš ih na površinu vode, pokazuješ m/i da telo potopljeno u tečnost trpi pritisak vertikalno usmeren odozdo na gore, to je najdraža m/oja očigledno za neku koja tri četvrtine dana provodi u vodi, ali ti si uporna, kažeš da pritisak može da se izmeri na osnovu težine istisnute vode, kažeš da si tu pronašla fundamentalni zakon našeg fizičkog univerzuma, posle tih reči nisam mogla a da se ne nasmejem, tonem, zaranjam da se zahvalim Blaženoj trostruko uzvišenoj pošto si ti žena koja ne veruje i ne pomišljaš da to uradiš.

Ona se prepušta trci ti je držiš oko struka dok propadaš. Ona sada stoji između tebe i m/ene zavezanih očiju smeje se. Dodirujem njena ramena njene dojke njen vrat njenu kosu. Pripijaš njena leđa uz svoja. U jednom trenutku podižeš je držeći je za mišice a j/a se držim za njene noge. Tako je prenosiš ka mestu gde se pojavljuje galerija tvoje kuće. Na galeriji se nalaze slične grupe devojaka nosačica i nošenih. S vremena na vreme jedna nosačica ostane sama da prenese jednu od njih potpuno ispruženu u njenom naručju. To je dan progona. Sve se odigrava u skladu sa žrebanjem. Vezuju se oči onih koje trče. One kreću na znak truba pravo ispred sebe po najraščišćenijem delu ostrva. Bez ikakve opasnosti one mogu da trče svom brzinom. Međutim retke su one koje pobegnu svojim progoniteljima. Zbog kamenja i korenja one se teturaju i usporavaju. Tu je i nenaviknutost da se brzo kreću vezanih očiju. Prostor u kome ti živiš je neka vrsta izbočine na galeriji, polukrug koji izlazi na more potpuno otvoren sa slobodnom cirkulacijom vetra vazduha buke. Tu je bačena progonjena. Ona pokušava da se podigne a onda i pobegne. Držiš je pritisnutu na popločanom tlu. J/a i dalje ležim. Znoj m/i curi niz obraze po leđima. Vetar sa mora m/e osvežava. Pitam kako se ona zove, ali ona sva ljuta što je izgubila trku odbija da progovori. Vidim je kako ti se koprca u naručju, čujem kako m/e zoveš u pomoć, bacam se na nju pokušavajući da je uhvatim za ruke ramena ili noge. Na kraju ona prasne u smeh, mišići joj se olabavljaju traži da joj skinemo traku da bi videla gde se nalazi. A ti jedina m/oja ti je ljubiš u obraze i u usta. Pada večer. Čuje se more.

Tvoje ruke od čelika zagrejanog do usijanja spaljuju m/oje ruke, najvatrenija m/oja, od tvojih prstiju koža na m/ojim prstima se smežurala, nokti su m/i se skvrčili, koža m/i se ljušti, pada pretvorena u sivi pepeo. Međutim tvoji dodiri po mom telu se umnožavaju, gledaš m/e tvoji zubi od crnog jantara stegnuti, tvoj plameni dah dotiče m/oje usne m/oj jezik m/oje nepce, odmah zatim postajem žedna. Pod tvojim ustima

uši m/i se stvrdnjavaju, m/oje dojke butine m/oja zadnjica leđa vulva gore. Okružuje m/e gust smrdljiv dim. Što se više grčim i skupljam ti se sve više naduvaž i rasteš, ramena su ti ogromna, kosa od kalaja ti se isteže pluta, ruke i šake ti se izdužuju, glava ti se udebljava, nadvisuješ m/e celim svojim telom. M/oji mišići počinju da se peku, vatra se pojavljuje na nekim mestima, na drugima je u punom jeku, ti je podstičeš svojim žustrim pokretima, napada m/i sve meso, iz nekih pukotina izlazi m/i skamenjena krv i pada na zemlju u obliku crnih i crvenih fosforescentnih kamenčića. Žvaćeš me, tvoje usne od tonksteni sijaju probijaju me, duguljasti mišići m/ojih podlaktica butina vide se kroz ispucalu kožu. Zbog snažnog sagorevanja neki unutrašnji organi m/oja jetra pluća m/oje srce naglo se okamenjuju i otpadaju. M/oje meso u dugim trakama pada na tvoje butine, tvoje ruke su ih pune, one ih pale i sagorevaju. M/oje ogoljene kosti postaju usijane zatim se pretvaraju u prah. M/oj klitoris bez kapice gori pada na tvoja stopala sjaji kao da želi da ukrasi jedan od tvojih prstiju kao okce prstena. M/oje oči na jednom platou ispred tebe su, kako kažeš, prekrasne. M/oja kosa otpada u pramenovima lepi se za tvoje grlo guši te, raspadam se rastavljam izgaram nesrećna m/oja gospodarice ti m/e sagorevaš suviše žurno.

Tamo gde sunce može da otopi voštana krila ti m/e nosiš Svetleća Radosti na nesigurno putovanje na koje krećeš nekako nepromišljeno. Nije ti bilo dovoljno da m/e pretvoriš u leteću mašinu sa dva para krila pričvršćenih za m/oja ramena, i eto j/a letim, ti si se pobrinula da pronađeš životni prtljag dovoljno veliki da m/e ohrabriš. Zato si i odlučila da kreneš na put držeći m/e oko vrata dok te nosim na rukama. Tako m/e ohrabruješ rečima poljupcima medenom pljuvačkom u m/ojim ustima ponekad udvostručuješ napor kako bi m/e udaljila od ostrva. Uprkos svemu j/a sam sve slabija, ne znam kada će sve to postati smrtonosno. U podne možda, kada te na izmaku snage isušenog grla kože spržene na suncu nosim u naručju najcrnja m/oja. Ili možda u vreme odmora kada se sve one mogu videti kako leže u senovitim borovim šumama dok se i j/a sa tobom borim protiv zakona gravitacije. Počinjem da se topim. Ližeš m/e svuda sve m/oje dlake kače se za tvoje zube, usisavaš m/oje ključale oči, snažnom rukom stežeš m/i grlo dok m/e drugom držiš uz sebe u mom već mlitavom letu. Ali ne možeš da m/e zadržiš. Umesto da se podižem j/a se sada spuštam skupljenih nogu. Rukama se držim za tebe. Nijedan od ljutih sokolova ne prilazi ti u pomoć. Najpre j/a padam na leđa slomljenih krila ti odmah za m/nom na glavu one sve daleko ispod stoje i gledaju najbespomoćniji pad ikad viđen, učinite boginje da i ti i j/a budemo u stanju da čujemo njihove krike kada budemo padale u more.

One iz grupe broj sedam izigravaju cirkuzantkinje. Njihovi skokovi gestikulacije žongliranje uzvici pesme odeća sašivena od parčića živih boja izazivaju nemir usred

skupa. Sve veći krug pravi se oko njih. Svaka od njih nosi utisnut broj sedam sa prednje strane ramena. Ti si među njima. J/a sam među gledateljkaama mogu kao i sve ostale da gledam tvoj vrat nežni potiljak tvoja široka ramena krhke ruke. Mogu da posmatram kako reaguješ na ispisivanje ljubičastog broja sedam na svojoj prozračnoj koži. U ruci držiš neki muzički instrument, gitaru čini m/i se. Iz usta ti izlazi modulisan i piskav glas. Jedna od njih daje brzi ritam udarajući u kožu tam-tama. Ne gledaš me. Tvoje oči lutaju u pravcu mora preko centralnog trga na osrtvu, more se vidi pastelno plavo među trešnjama u cvetu prekrivenim izmaglicom pa ipak jasnih raspoređenih grana i cvati. Iznenadni nalet vetra potresa ih i obara veliki broj latica, njihov lagani pad nastavlja se između drveća koje je sada potpuno mirno. Pesa grupe broj sedam razleže se u jednom trenutku, tako poznate među svima njima da su je više puta u glas ponovile. Krug se prekida, cirkuzantkinje grupe broj sedam daju svoje lopte onima koje žele da žongliraju. Većina njih u gomili napravila je piruetu. Svima su im se videle zadnjice iznad glave između plitkih košara lampiona i razgranatih fontana. Čuju se uzvici smeh sudaranja. Jedna od njih pokušava da napravi saltomortale. Miris prženog badema pomešan sa mirisom cveća koji se može uhvatiti u naletima vetra veoma je jak. Tražim te blistava m/oja kroz gomilu.